

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน โดยนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ความหมายของบทบาท
 - 1.2 ความหมายของบทบาทผู้บริหาร
 - 1.3 คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี
 - 1.4 การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21
 - 1.5 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู
 - 2.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน
 - 2.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ความหมายของบทบาท

บทบาทเป็นพฤติกรรม หรือการปฏิบัติที่ได้แสดงออกตามตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของบทบาทไว้ดังนี้

ปาริฉัตร สีนธวงค์ (2555) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่อันเนื่องมาจากสถานภาพของบุคคล เนื่องจากบุคคลมีหลายสถานภาพในคนคนเดียว ฉะนั้นบทบาทของบุคคล จึงต้องปฏิบัติไปตามสถานภาพในสถานการณ์ตามสถานภาพนั้น ๆ

บุญตา ไส้เลิศ (2550) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ ต้องมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ตามบทบาทของตำแหน่งนั้น และคล้อยตามความมุ่งหวังของสังคม เช่น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาก็หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติในสถานศึกษานั้น

สินธร คำเหมือน (2550) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและพฤติกรรมที่คาดหวัง หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และได้แสดงออกตามบทบาท

นัฐนันท์ เตจ๊ะวงศ์ (2550) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องตามเงื่อนไขและอำนาจหน้าที่ ควรกระทำเมื่อบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง และพฤติกรรมดังกล่าวย่อมมีผลต่อความผูกพันกับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่ง และความหวังของสังคมที่เห็นว่าบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนั้นควรกระทำ

กฤษดา สุภสร (2552) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

วีรชน จิรัชยากร (2551) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน 8 สมรรถนะ ตามแนวทางการประเมินตนเอง และการพัฒนางานของผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับข้าราชการและบุคคลทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) และขอบข่ายภารกิจ 4 งานของสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550

สรุปได้ว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และได้แสดงออกตามอำนาจหน้าที่ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา

ความหมายของบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้ที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารในยุคปัจจุบันต้องมีบทบาทในการจัดการและพฤติกรรมขององค์กรตลอดจนต้องมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเป็นอย่างดี โดยบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา ภายใต้รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในยุคของการบริหารจัดการศึกษาไทยในปัจจุบัน ท่ามกลางกระแส แห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งได้มีนัยการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

จารุณี บุญวัฒนะกุล (2551) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องกระทำการไม่ว่ากับบุคคลหรือองค์กรทั้งภายใน

และภายนอกองค์กร เพื่อให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อหน่วยงานมากที่สุด โดยใช้ความรู้ทักษะด้านต่าง ๆ และกระบวนการบริหาร

อรรพรรณ เสียงสนั่น (2553) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการเพิ่มสมรรถนะหลัก ได้แก่ ข้าราชการครู ประกอบด้วย การส่งเสริมสนับสนุน การประสานงาน การติดตามผล และการให้ขวัญและกำลังใจ

กฤษดา สุภคร (2552) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ควรเป็นในด้านต่าง ๆ

ปรีชญา มีพรหมดี (2551) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ไว้ 6 ด้าน ดังนี้ 1) การกำหนดนโยบายและการวางแผน 2) การอำนวยความสะดวก 3) การส่งเสริมและสนับสนุน 4) การประสานงาน 5) การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล และ 6) การบำรุงขวัญและกำลังใจ

ดวงกมล กิ่งจำปา (2555) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครูในด้านต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเรียนการสอนของครู 2) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก (2558) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการดูแล ควบคุมกำกับและส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการทำงานในส่วนต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายที่ได้วางไว้

สุภา ทองเจริญ (2555) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บทบาทหน้าที่สำคัญที่คอยกระตุ้น ส่งเสริมให้การบริหารงานประสบผลสำเร็จ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ 1) เป็นผู้นำในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) เป็นผู้นำในการบริหารยึดแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3) เป็นผู้นำด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ 4) เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาการ 5) เป็นผู้ประสานความร่วมมือกับชุมชน 6) เป็นผู้นำในการบริหารงานแบบประชาธิปไตย โดยร่วมกันทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน 7) เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา เป็นเอกลักษณ์ขององค์กรในการสร้างสรรค์ 8) เป็นผู้นำในการบริหารคุณภาพ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ลงมือทำและรับผิดชอบต่อร่วมกัน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ 9) เป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และ 10) เป็นผู้นำในการจัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุน การพัฒนาคุณภาพ การศึกษาร่วมกัน

นิรมล ศิริหาล้า (2556) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ 1) เป็นผู้นำในการ

พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของครูและ นักเรียน 2) เป็นผู้นำในการบริหาร โดยยึดแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3) เป็นผู้นำด้านการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ 4) เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาการ 5) เป็นผู้ประสานความร่วมมือกับ ชุมชน 6) เป็นผู้นำในการบริหารงานแบบประชาธิปไตย โดยร่วมกันทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้ ทุกคนมีส่วนร่วม อย่างแท้จริง 7) เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา และเป็นเอกลักษณ์ขององค์กรในทาง สร้างสรรค์ 8) เป็นผู้นำในการบริหารคุณภาพ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ลงมือทำและ รับผิดชอบร่วมกัน เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ 9) เป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ บุคลากรเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และ 10) เป็นผู้นำในการจัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่า บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่เกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องกระทำ และ รับผิดชอบโดยตรงในการกำหนดนโยบายและการวางแผน ส่งเสริมและสนับสนุน การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลจัดการเรียนการสอนและการทำงานในส่วนต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้การ ดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายที่ได้วางไว้

คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี

คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี จะช่วยพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า และเป็นผู้มีการ เปลี่ยนแปลง ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของคุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี ไว้ดังนี้

สมสิทธิ์ มีแสงนิล (2556) กล่าวว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี หมายถึง พฤติกรรม หรือบทบาทที่แสดงออกมา เพื่อให้องค์กรมีการพัฒนา มีความเจริญก้าวหน้า คือ 1) มีภาวะผู้นำ 2) มีเมตตาธรรม 3) ต้องอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความถูกต้อง 4) เป็นนักคิด นักวิเคราะห์ 5) มีการสร้างวิสัยทัศน์ 6) มีทักษะหลายด้าน 7) รอบรู้และมีข้อมูลที่ทันสมัย 8) รู้และเข้าใจบทบาท หน้าที่ที่ทันสมัย 9) กล้าตัดสินใจ และ 10) มียุทธวิธีและเทคนิค

สุภา ทองเจริญ (2555) กล่าวว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี หมายถึง ผู้บริหารที่ดี จึงต้องสำรวจตนเองถึงข้อบกพร่องและหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อการเรียนรู้และการพัฒนางาน อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบการบริหารจัดการใหม่และการปฏิรูปการศึกษา ในปัจจุบัน ซึ่งในการดำเนินงานผู้บริหารต้องยึดการบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM: School-based Management ประกอบด้วยเกณฑ์ ดังนี้ 1) การเป็นผู้นำทางวิชาการ 2) การบริหาร แบบมีส่วนร่วม 3) การเป็นผู้อำนวยการความสะอาด 4) การประสานความสัมพันธ์ 5) การส่งเสริมการพัฒนา ครูและบุคลากร 6) การสร้างแรงจูงใจ 7) การประเมินภายในและการประเมินภายนอก 8) การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา 9) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และ 10) การส่งเสริมเทคโนโลยี

ปัญญา จันทรธัม (2557) กล่าวว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี หมายถึง คุณลักษณะ ผู้บริหารที่ดีควรมีภาวะผู้นำ 13 ประการ คือ 1) มีภาวะผู้นำ ไม่หุบเหว มีเหตุผล 2) มีความยุติธรรม ซื่อสัตย์ โปร่งใส 3) เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทันเหตุการณ์ รอบรู้ 4) กล้าคิดกล้าทำกล้าตัดสินใจ แบบมีเหตุผลไม่เอาความคิดตัวเองเป็นใหญ่หรือคนข้างเคียง 5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส วาจาสุภาพ มีสมบัติผู้ดี 6) ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพรรคพวก 7) ต้องรักษาคำพูด และมีความรับผิดชอบต่อภาระการกระทำของตนเอง 8) เป็นตัวอย่างที่ดี 9) ใช้บุคลากรในโรงเรียนให้ตรงกับความรู้ และความสามารถ 10) ใช้ระบบคุณธรรม นำระบบอุปถัมภ์ 11) มีความริเริ่มสร้างสรรค์ 12) มีทักษะ ในการวิเคราะห์แก้ปัญหาและตัดสินใจ และ 13) มีความรู้ทางวิชาชีพ

ธนสาร บัลลังก์ปัทมา (2557) กล่าวว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี หมายถึง คุณลักษณะ ของผู้บริหารที่ดี จะช่วยพัฒนาองค์การให้เจริญก้าวหน้า เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถสรุปได้ ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ คือ 1) มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการสถานศึกษา 2) มีความสามารถในการปกครองบังคับบัญชาผู้ร่วมงาน 3) ความสุจริตโปร่งใส และเที่ยงธรรม 4) มีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และกล้าตัดสินใจ 5) มีความสามารถในการวางแผนพัฒนาโรงเรียน 6) การวางแผนคนได้เหมาะสมกับงาน 7) มีการสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง 8) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 9) มีความรอบรู้ มีความแม่นยำในกฎระเบียบของทางราชการ และ 10) มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านบุคลิกภาพ คือ 1) ควรมีบุคลิกภาพที่ดี 2) มีความเชื่อมั่นในตนเองและ 3) แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ด้านภาวะผู้นำ คือ 1) ควรมีความสามารถในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) มีความสามารถในการวินิจฉัยสั่งงานและมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว 3) มีความสามารถในการให้คำแนะนำการแก้ปัญหาการบริหารงานในสำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) มีความสามารถในการแก้ปัญหา จัดความขัดแย้งในองค์กร ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ 1) ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา 2) มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงานและหน่วยงาน 3) มีความสำนึก รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามนโยบายของหน่วยงาน 4) มีความยุติธรรมและสามารถปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานได้อย่างเสมอภาค 5) มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) มีความบริสุทธิ์ใจและจริงใจต่อผู้ร่วมงาน และ 7) มีความเมตตา กรุณา ต่อบุคลากร และนักเรียน สังเกตจากฝ่ายวัดผลที่คอยช่วยแก้ปัญหา การได้ มส. ของนักเรียน ด้านอื่น ๆ คือ 1) การสร้างขวัญและกำลังใจ 2) ผู้บริหารที่ดี ต้องมีความกล้า กล้าตัดสินใจ 3) มีความสามารถในการระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการศึกษา และ 4) เป็นนักประสาน สามารถประสานความร่วมมือระหว่าง วัด โรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ

สรุปได้ว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่ดี หมายถึง พฤติกรรมหรือบทบาทที่แสดงออกมาให้เห็นถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้บริหารที่ดี ประกอบด้วย ต้องมีภาวะผู้นำ มีเมตตาธรรม อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความถูกต้อง ต้องเป็นนักคิด นักวิเคราะห์ มีการสร้างวิสัยทัศน์ มีทักษะ

หลายด้าน รอบรู้และมีข้อมูลที่ทันสมัย ต้องกล้าตัดสินใจ มียุทธวิธีและเทคนิค ซึ่งประกอบรวมกัน เพื่อช่วยให้ผู้บริหารพัฒนาองค์การให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

ในยุคปัจจุบันการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างยิ่ง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

จารุวัจน์ สองเมือง (2559) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 กลายเป็นโจทย์สำคัญสำหรับในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้ เนื่องจากทุกฝ่ายมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากขึ้นจากอดีต และความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการที่ดี เพราะการก้าวอย่างที่จะทำให้เราสามารถทบทวนและเสียโอกาสอีกมากมาย การจัดการศึกษาเป็นอีกประเด็นสำคัญ ซึ่งนอกจากจะต้องก้าวทันความเปลี่ยนแปลงแล้วยังจะต้องเป็นกลไกสำคัญเพื่อการขับเคลื่อนภาคส่วนอื่น ๆ ให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งมี 3 ประเด็นคือ 1) ความเปลี่ยนแปลงสำคัญทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 2) ความท้าทายทางการบริหารในความเปลี่ยนแปลง และ 3) เครื่องมือเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

ชัยยนต์ เพาพาน (2559) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพและผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหาร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องมีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสม มีความรู้เชิงทฤษฎี ทักษะบทบาทหน้าที่ คุณธรรมและประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษายุคใหม่ เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ สามารถตอบสนองต่อการแข่งขัน และทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) กล่าวว่า โลกในยุคปัจจุบันได้หมุนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ปัจจัยในการผลิต และการแข่งขันกำลังเปลี่ยนไปเป็นปัจจัยที่ไม่อาจจับต้องได้ ดังนั้น การพัฒนานวัตกรรมจึงเป็นหนทางหนึ่งจะช่วยให้ทุกองค์การสร้างจุดยืนที่เข้มแข็ง และองค์การแห่งนวัตกรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อความอยู่รอดการเจริญเติบโต และการสร้างสมรรถนะในการแข่งขันอย่างยั่งยืน กระแสการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเข้าสู่ยุคนวัตกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544 หมวด 9 เทคโนโลยีทางการศึกษากำหนดว่ารัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อ สิ่งพิมพ์อื่น วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และผู้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาต่าง ๆ จะต้องมีการพัฒนานวัตกรรมหรือนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในบทความนี้จะมุ่งเน้นนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการให้เกิดนวัตกรรมขององค์การหรือสถานศึกษา ผู้นำหรือ

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องอาศัยทักษะการคิดที่แตกต่างอย่างสร้างสรรค์ หรือที่เรียกว่าทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ซึ่งเป็นทักษะความคิดพื้นฐานในการทำให้เกิดนวัตกรรมในองค์กร รวมทั้งการให้ผู้บริหารใช้นวัตกรรมในการนำองค์การอย่างมีสร้างสรรค์ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อขับเคลื่อน ผลลัพธ์ คือ คุณภาพผู้เรียน โดยใช้แนวคิดวิธีการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีใหม่อย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์มองการณ์ไกล มีมุมมองในการบริหารการทำงานเชิงกลยุทธ์ รู้จักการประมวณวิเคราะห์ ประเมินและตัดสินใจ รับผิดชอบการดำเนินงานของสถานศึกษาในทุกด้าน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องปรับแนวคิดในการบริหารจัดการบูรณาการที่เน้นการแก้ปัญหาและดำเนินการพัฒนาที่ผสมผสานชัดเจน ทั้งเชิงนโยบายและภาคปฏิบัติ รวมทั้งการกำกับดูแลช่วยเหลือ ชี้แนะและให้การสนับสนุน ต้องรู้จักการประสานงานและการดึงศักยภาพของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้มีส่วนร่วมในงานและกิจการของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี รวมทั้งมีการพัฒนานวัตกรรม สื่อเทคโนโลยี หรือนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวแปร	Sanook (2556)	ปรัชญานันท์ นิลสุข (2551)	พรธอน อุดมภาพ (2558)	อัญชลี ธรรมะวิสิฐกุล (2552)	ภาคภูมิ มณีบางกา (2558)	เสาวนีย์ เกียรติอักษร (2560)	กิตติพงษ์ กาญจนสำเร็จ (2558)	อาทิตย์ สักดิ์จันทร์ (2560)	สุริยา วรประดิษฐ์ (2557)	ปิยลักษณ์ ทวีแก้ว (2555)	อนุธิดา อักษรกุล (2560)	พิมพ์ภา ศิริเมธ (2559)	อาริษา วัฒนศรีใหญ่ (2560)	สุจิตา ไชยบุญชู (2558)	ศิริทรัพย์ ชลวิธรรม (2556)	รวม	ผู้วิจัย
1. ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	✓	5	✓
2. การสนับสนุนด้านทรัพยากร	-	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-	-	✓	6	✓
3. ด้านการกำกับติดตาม	-	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	10	✓
4. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	✓	-	-	-	-	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	8	✓
5. ด้านการกำกับนโยบาย	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	1	-
6. ด้านการบริหารจัดการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	1	-
7. ด้านความสามารถ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	1	-
8. ด้านการวางแผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	-	2	-
9. ด้านการสร้างแรงจูงใจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	1	-
10. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	-	-	-	-	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	2	-
11. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-

หมายเหตุ ✓ ประเด็นที่มีการศึกษา

- ไม่มีการศึกษาในประเด็นดังกล่าว

จากตารางที่ 2.1 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา จากการศึกษาแนวคิด Sanook (2556); ปรัชญานันท์ นิลสุข (2551); พรรณอร อุซุภาพ (2558); อัญชลี ธรรมะวิสิฏกุล (2552); ภาควุฒิมณีบางกา (2558); เสาวนีย์ เกลี้ยงอักษร (2560); กิตติพงษ์ กาญจน์ สำเร็จ (2558); อาทิตยา ศักดิ์จันทร์ (2560); สุริยา วรประดิษฐ์ (2557); ปิยลักษณ์ ทวีแก้ว (2555); อนุธิดา อักษรกุล (2560); พิมภา ศิริเมฆ (2559); อาริษา วัฒนครใหญ่ (2560); สุจิตา โชติคุณุชร (2558) และ ศิริจันทร์ทิพย์ ชาลีสวรรณ์ (2556) ซึ่งขอบข่ายบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 11 ด้าน 1) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร 3) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม 4) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน 5) ด้านการกำหนดนโยบาย 6) ด้านการบริหาร จัดการ 7) ด้านความสามารถ 8) ด้านการวางแผน 9) ด้านการสร้างแรงจูงใจ 10) ด้านการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา และ 11) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นศึกษา เพียง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) การสนับสนุนด้าน ทรัพยากร 3) ด้านการกำกับติดตาม และ 4) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาตามตัวแปร 4 ตัวแปร

จากแนวคิดของนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขอบข่ายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษามีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน ที่มีความแตกต่างกัน คือ รายละเอียดปลีกย่อยสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำขอบข่ายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ตัวแปร มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับแล้วว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology หรือ IT) ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และมีบทบาทสำคัญในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การบริการสังคม สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการศึกษา นักการศึกษาได้ กล่าวถึงความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศไว้ ดังนี้

พิสุทธิ เอี่ยมสำลี (2552) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศได้บูรณาการเข้าสู่ระบบธุรกิจ ดังนั้น องค์การที่จะอยู่รอดและมีพัฒนาการต้องสามารถปรับตัว และจัดการกับเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อการดำเนินธุรกิจในอนาคต เพื่อให้ผู้บริหารในฐานะหัวใจสำคัญ ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การได้ศึกษา แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของเทคโนโลยีสารสนเทศ อาจทำให้เทคโนโลยีที่กล่าวถึงในที่นี้ล้าสมัยได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องศึกษาติดตามความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเทคโนโลยี สารสนเทศที่สำคัญในอนาคต มีดังต่อไปนี้ เช่น 1) คอมพิวเตอร์ 2) ปัญญาประดิษฐ์ 3) ระบบ สารสนเทศสำหรับผู้บริหาร 4) อินเทอร์เน็ตและระบบเครือข่าย 5) การประชุมทางไกลผ่านดาวเทียม และ 6) เทคโนโลยีมัลติมีเดีย เป็นต้น

ถวัลย์ พอกประโคน (2557) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจ เพราะในปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้การศึกษา ต้องพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม ต่อการใช้งาน ในอนาคตโครงการพัฒนาความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีผลไม่เพียงต้องการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศเท่านั้น แต่ยังจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมส่วนรวมอีกด้วย จะเห็นได้ว่าปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์เพิ่มขึ้น ดังนั้นจะต้องพยายามติดตามศึกษาและทำความเข้าใจแนวทางและพัฒนาการที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม

ศรินทร์ทิพย์ ขาสีวรรณ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ส่งเสริมสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัล เช่นวิดีโอ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ E-Book CAI บทเรียนออนไลน์ E-Library, E-Learning, Tablet ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรให้ใช้ระบบบริหารสำนักงานอัตโนมัติ (E-office) หรือ (E-Feeling) ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรใช้โปรแกรม Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint ในการสอนการทำเอกสารและการสรุปผลการประเมินการสอน

ปรัชญานันท์ นิลสุข (2551) กล่าวว่า การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ กลายเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่ต้องนำเอาเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการแข่งขัน ทั้งในด้านธุรกิจ การค้า การบริหารจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร การศึกษา สาธารณสุข และอื่น ๆ ในทุกสาขาต้องมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้อย่างแน่นอน อย่างน้อยก็ต้องเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในการพิมพ์งาน และการจัดทำเอกสารการให้บริการลูกค้าหรือเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ชีวิตประจำวันของผู้คนก็ผูกติดกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างแนบแน่นเข้าไปทุกวันการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เราจะยังอยู่ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้ชีวิตผูกติดกับระบบดิจิทัลแทบทุกวัน

วิวัฒน์ กางการ (2558) การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเรื่องใหม่และเป็นความจำเป็นในการบริหารและจัดการในองค์กรทุกระดับ ในองค์กรที่มีขนาดใหญ่จะพบปัญหาที่ผู้บริหารลังเลใจในการตัดสินใจจัดหาระบบ นอกเหนือจากที่ระบบเหล่านี้มักมีการลงทุนที่สูงแล้ว ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบกับการตัดสินใจดูจะไม่เพียงพอ การวางแผนกลยุทธ์หรือแผนแม่บทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีส่วนในการช่วยลดปัญหาและสร้างภาพรวมของระบบสารสนเทศขององค์กรขึ้นมา แต่การจะตัดสินใจในการดำเนินโครงการ ก็น่าจะได้รับการวิเคราะห์ในเรื่องของความคุ้มค่าและความเป็นไปได้และโครงการสารสนเทศ ถ้าสร้างขึ้นมาโดยมีการจัดทำกรอบแบบกระบวนการ

ทำงานใหม่ จะเป็นการสร้างประโยชน์ให้หน่วยงานสามารถนำระบบสารสนเทศไปใช้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด และประการสุดท้ายการวางแผนกลยุทธ์สารสนเทศธุรกิจเป็นกระบวนการที่เสนอแนะให้ดำเนินการลักษณะรุกที่นำโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เพื่อการสร้างแผนกลยุทธ์ที่นำไปสู่ การเป็นผู้นำในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นอาศัยเครื่องมือการบริหารจัดการที่เรียกว่า ทฤษฎีการบริหารแบบเน้นคุณภาพองค์กรรวม เป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งการบริหารแบบเน้นคุณภาพองค์กรรวม (TQM) คือ ระบบการบริหารจัดการองค์กรที่เน้นคุณภาพในทุก ๆ ด้านและทุก ๆ กิจกรรมขององค์กร โดยบุคลากรทุกคนในองค์กร ให้ความร่วมมือ และร่วมกันรับผิดชอบ และให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

จรัญ บุญช่วย (2556) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในการบริหารจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน หากมีการวางแผนในการบริหารจัดการที่ดีจะทำให้บริหารงานในโรงเรียนเป็นระบบ สะดวก รวดเร็ว มีความน่าเชื่อถือในการนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา หลักการสำคัญในการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนมี ดังนี้ 1) ประชุมสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนเห็นความสำคัญของการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ 2) วางแผนจัดระบบงานในโรงเรียนให้เป็นหมวดหมู่ 3) มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบแต่ละงานอย่างชัดเจน 4) ผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดทำข้อมูลตามที่ได้รับมอบหมาย 5) นิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง 6) ตรวจสอบข้อมูลเป็นระยะ 7) สรุปผลและประเมิน และ 8) ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกปี

จันทพรกช กิ่งขุนทด (2556) กล่าวว่า การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคตเพื่อให้มีประสิทธิภาพ เราจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องสารสนเทศให้ท่องแท้ ปัจจุบันพัฒนาการและการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ในองค์กร ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งก่อให้เกิดความท้าทายแก่ผู้บริหารในอนาคตให้นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ธุรกิจ โดยผู้บริหารต้อง มีความรู้ ความเข้าใจ และวิสัยทัศน์ต่อแนวโน้มของเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถตัดสินใจนำเทคโนโลยีมาใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติพงษ์ กาญจนสำเร็จ (2558) กล่าวว่า การสำรวจและวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูใช้สื่อ ผลิต จัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนางานวิชาการ ตลอดจนการวางแผนการจัดหาสื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน และพัฒนาแหล่งเรียนเพื่อการศึกษาและการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของครูด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงการเผยแพร่สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ภาคภูมิ มณีบางกา (2558) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้เกิดความสะดวก และลดระยะเวลาในการทำงาน ตลอดจนทำให้ข้อมูลสารสนเทศ

มีความแม่นยำ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ได้แก่ อุปกรณ์หน่วยรับข้อมูล เช่น เครื่องสแกน กล้องถ่ายรูป เป็นต้น อุปกรณ์หน่วยประมวลผล เช่น ระบบต่าง ๆ โปรแกรมการประมวลผล เป็นต้น อุปกรณ์หน่วยความจำ เช่น รอม แรม ฮาร์ดดิสก์ แผ่นซีดี/ดีวีดี แฟลชไดรฟ์ เป็นต้น และอุปกรณ์หน่วยแสดงผล เช่น จอภาพหรือจอมอนิเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องฉายภาพ เป็นต้น

อาทิตยา ศักดิ์จันทร์ (2560) กล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงานอันเกิดจากการคิดเชิงระบบของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดหาสื่อ เพื่อพัฒนาห้องสมุดโรงเรียน ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอก ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอก ส่งเสริมและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้เป็นผู้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี สำรวจแหล่งเรียนรู้ แง่จั่ววัตถุประสงค์รายละเอียดล่วงหน้า มอบหมายหน้าที่ผู้เรียนในการใช้แหล่งเรียนรู้ และมีการประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการวางแผนการดำเนินงานของบริหารสถานศึกษาที่ทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัล เช่น วิดีโอ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ E-Book CAI บทเรียนออนไลน์ ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดหา ผลิตและพัฒนาสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้ระบบบริหารสำนักงานอัตโนมัติ (E-office) ในการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา

การสนับสนุนด้านทรัพยากร

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการบริหารทรัพยากร ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของสถานศึกษา ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายการสนับสนุนด้านทรัพยากรไว้ ดังนี้

พรรณอร อุสุภาพ (2558) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเกิดประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางการศึกษา สามารถมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาอาจจะแบ่งออกได้ 2 ประเด็น ดังนี้ บทบาทในฐานะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรทางการศึกษา และบทบาทในฐานะเป็นผู้แสวงหาทรัพยากรทางการศึกษา

บทบาทในฐานะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนแนวทางในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา คือ 1) การกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการของสถานศึกษา 2) การกำหนดทรัพยากรที่ต้องการ 3) การวางแผนการใช้ทรัพยากร 4) การประเมินผลการใช้ทรัพยากร บทบาทในฐานะเป็นผู้แสวงหาทรัพยากร ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการแสวงหาทรัพยากรทางการศึกษา คือ 1) มีกลยุทธ์ใช้ผลงานการบริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อการแสวงหาทรัพยากรทางการศึกษา 2) คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา

สุริยา วรประดิษฐ์ (2557) กล่าวว่า การให้ความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ในด้านการเงินวัสดุ อุปกรณ์ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานวิจัย จัดหากระดาษ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดคำนวณ รวมทั้งประสานงานหาแหล่งทุนจากหน่วยงานเอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แก่ครูผู้สอนผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

เสาวนีย์ เกลี้ยงอักษร (2560) กล่าวว่า ผลที่เกิดจากการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา โดยยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลงานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเงิน และการดำเนินการทางการเงินทั้งในส่วนของเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ ซึ่งประกอบด้วย การบริหารการเงิน การบริหารบัญชี การจัดทำงบประมาณ การเสนอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบติดตามประเมินผลการใช้งบประมาณ การรายงานผลการดำเนินงาน รวมถึงการระดมทรัพยากรและการลงทุน โดยปฏิบัติตามกฎระเบียบไม่ทุจริตในการใช้จ่าย มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการเบิกจ่ายเงิน และตรวจสอบรายจ่ายการใช้งบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและสู่ตัวผู้เรียนมากที่สุด

ศิรินทร์ทิพย์ ชาลีวรรณ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดสรรงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดสรรงบประมาณด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อสาร เช่น โปรเจคเตอร์ จอทีวี เครื่องขยายเสียง ลำโพง จัดซื้อซอฟต์แวร์ที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดให้มีห้องปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดงบประมาณสนับสนุนด้านการซ่อมบำรุง และปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปิยลักษณ์ ทวีแก้ว (2555) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีกลุ่มบุคคลให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่ ผู้บริหาร เพื่อนครู นักเรียน ผู้ปกครอง และมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารวัดจากแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ภาคภูมิ มณีบางกา (2558) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กันของบุคลากรกับสิ่งแวดล้อม โดยที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีบรรยากาศองค์การที่ดีมีผลต่อพฤติกรรมการทำงาน และเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้การทำงานมีความสะดวกและรวดเร็วและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ องค์ประกอบของบรรยากาศองค์การ ประกอบด้วย ความเคารพนับถือ ความไว้วางใจ ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน สภาพแวดล้อมภายในองค์การ การมีขวัญ กำลังใจ การมีส่วนร่วม และความสามัคคีในองค์กร

สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านทรัพยากร หมายถึง บทบาทสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรทางการศึกษา เช่น การสนับสนุนงานวิชาการ การจัดสรร

งบประมาณให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนาด้านเทคโนโลยี จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เช่น ทีวี โปรเจคเตอร์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย ทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และก้าวทันยุคสมัยในปัจจุบัน

การนิเทศ กำกับ ติดตาม

การนิเทศ กำกับ ติดตาม เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการให้บริการทางการศึกษาเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความคาดหวัง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายการนิเทศ กำกับ ติดตามไว้ ดังนี้

พรรณอร อุสุภาพ (2558) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการใช้หลักสูตร นำผลมาปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย 2) กำกับและติดตามงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การใช้หลักสูตรและการใช้ทรัพยากรทางการศึกษามีประสิทธิผลในการนำมาใช้พัฒนาผู้เรียน และ 3) นำข้อมูลท้องถิ่นและชุมชนมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร โดยมีการสำรวจ ข้อมูลด้านความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

สาวสวยมวยไทย (2555) กล่าวว่า ในปัจจุบันความมุ่งหมายของการนิเทศ กำกับ ติดตาม การศึกษา รวมทั้งการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อสนับสนุนส่งเสริม กระตุ้นให้ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการจัดการศึกษาทุกฝ่ายเป็นรายบุคคล หรือหลายคน ร่วมมือ ร่วมใจกันปฏิรูปวิธีการจัดการเรียน การสอน วิธีการบริหารจัดการศึกษาที่มุ่งสู่ความสำเร็จตามมาตรฐานใด ๆ ของโรงเรียน และบุคลากร ของโรงเรียนให้สูงขึ้น และรักษาไว้ได้อย่างต่อเนื่องด้วยความเต็มใจ

ศรินทร์ทิพย์ ขาสีวรรณ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการกำหนดวิธีการ ประเมินด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน การตรวจสอบ การติดตาม การควบคุม การประเมินผลด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการนำผลการ ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไปใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ

อัญชลี ธรรมะวิสิฏฐ์ (2552) กล่าวว่า การติดตามและประเมินผล มีคำซึ่งมีความหมาย เฉพาะตัวที่แยกจากกันได้ชัดเจน แต่ในการดำเนินงานหรือจัดกิจกรรมแล้วมีความสัมพันธ์กันค่อนข้าง ใกล้ชิด จนทำให้เกิดความสับสนอยู่เสมอ คือ คำว่า ติดตาม (Monitoring) และคำว่า ประเมินผล (Evaluation) ทั้งสองคำดังกล่าวมีวิธีทำงานที่แตกต่างกัน คือ การติดตาม เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะ ต่างจากการประเมินผล ดังนี้ 1) การติดตาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฏิบัติงานตามแผน ซึ่งมีการ กำหนดไว้แล้ว เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ แก้ไข ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน หรือกำหนดวิธีการดำเนินงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ดังนั้น จุดเน้นที่สำคัญของการติดตาม คือ การปฏิบัติการ

ต่าง ๆ เพื่อการตรวจสอบ ควบคุม กำกับ การปฏิบัติงานของโครงการ 2) การประเมินผล เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ และนำผลมาใช้ในการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการ

เสาวนีย์ เกลี้ยงอักษร (2560) กล่าวว่า ผลที่เกิดจากการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจในด้านการพัฒนาหรือการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมใช้แหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาการแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมกับครูและนักเรียน ในโรงเรียนบริหารด้วยความโปร่งใส ยึดหลักความถูกต้อง และเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อทุกฝ่ายพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถที่ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

สุจิตา โชติบุญชู (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องแสดงบทบาทฐานะผู้นำในการเป็นผู้นิเทศ และให้คำปรึกษา เพื่อช่วยเหลือแก่ครูอาจารย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลัก อันเป็นปัจจัยอิทธิพลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเข้าสังเกตการณ์สอนอย่างสม่ำเสมอ การสนับสนุนให้ครูใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลาย และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานด้านการนิเทศ และสนับสนุนการนิเทศภายใน

กิตติพงษ์ กาญจน์สำเร็จ (2558) การบริหารงานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนเริ่มตั้งแต่การจัดทำหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน การเตรียมสื่อการวัดผลการประเมินผล การจัดแหล่งเรียนรู้การประกันคุณภาพการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นได้ส่งเสริมสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

อาทิตยา ศักดิ์จันทร์ (2560) กล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงานอันเกิดจากการคิดเชิงระบบของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยเหลือการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ในการนิเทศการศึกษาการส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการนิเทศ การนำเสนอผลงานครูต่อการนิเทศ ตลอดจนการสร้างเครื่องมือในการนิเทศการศึกษา การมอบหมายกำกับ ติดตาม การนิเทศ

อนุดิตา อักษรกุล (2560) กล่าวว่า การแสดงออกหรือกำกับของผู้บริหารที่ให้การที่แสดงออกถึงความห่วงใย การเอาใจใส่ทุกข์สุข พร้อมทั้งการนิเทศ กำกับ ติดตาม การให้คำแนะนำปรึกษา

ให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรในสถานศึกษา ด้วยความเต็มใจ เมื่อมีปัญหาขอความช่วยเหลือจากตน จัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้ผู้ร่วมงาน และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม สร้างขวัญและกำลังใจ ส่งเสริมผู้ร่วมงานให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

พิมภา คีรีเมฆ (2559) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงการใช้อำนาจสั่งการเพียงคนเดียวเป็นการสื่อสารทางเดียว ผู้นำจะมุ่งให้ความสำคัญกับงานมุ่งเน้นให้งานสำเร็จตามพฤติกรรมทั่วไปของผู้นำจะชอบสั่งการให้ผู้อื่นทำงาน วางอำนาจชี้แนะทิศทางการทำงานเป็นขั้นตอน กำหนดวัตถุประสงค์ระบุหน้าที่รับผิดชอบ และผู้ปฏิบัติผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติงาน และผู้นำอย่างใช้มาตรการควบคุมติดตาม และการนิเทศการปฏิบัติงานต่อผู้ตามอย่างใกล้ชิด การมีการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อนำมาพิจารณาความดี ความชอบ

อารีชา วัฒนครใหญ่ (2560) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากรหรือคณะกรรมการที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำหน้าที่ในการนิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การนิเทศ กำกับ ติดตาม หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู ในเรื่องของการกระตุ้น การช่วยเหลือ การแนะนำ ชี้แจง ให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอน ช่วยให้เกิดการออกงานทางวิชาชีพทางการศึกษา ช่วยพัฒนาครู และเพื่อเป็นการส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เช่น การเข้านิเทศการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ การแนะนำให้ครูใช้กลวิธีในการสอนที่หลากหลาย และการประเมินผลด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นการประเมินค่าของบุคคลผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ทั้งผลงานและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีคุณค่าต่อการปฏิบัติงานภายในเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน โดยการสังเกต จดบันทึกและประเมินจากผู้บริหาร บนพื้นฐานและมาตรฐานแบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติให้ความเป็นธรรมโดยทั่วกัน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายการประเมินผลการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

Sanook (2556) กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบ ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นเพื่อทำการวัดคุณค่าของบุคคลในการปฏิบัติงานภายในช่วงระยะเวลาที่กำหนดว่าเหมาะสมกับมาตรฐานที่กำหนด และรายได้ที่บุคคลได้รับจากองค์กรหรือไม่ ตลอดจนใช้ประกอบการพิจารณาศักยภาพของบุคคลในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น

กรรณิการ์ สุวรรณศรี (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การประเมินคุณค่าการทำงานของบุคคลหรืออย่างที่ว่า Joseph B. Kingsbury ได้ให้ความเห็นว่า “การประเมินผล

การปฏิบัติงาน คือวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาได้บันทึกและลงความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงาน ในระยะเวลาที่กำหนดไว้” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ วิธีการที่ใช้ประเมินค่า ว่าผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนมีความสามารถปฏิบัติงานได้เพียงใด โดยพิจารณาจากปริมาณและคุณภาพ ของงานที่ผู้บังคับบัญชาได้บันทึกไว้หรือจากการสังเกต และวินิจฉัยตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อเป็น เครื่องประกอบการพิจารณาในผลประโยชน์ตอบแทนความดีความชอบแก่ผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ

เสาวนีย์ เกลี้ยงอักษร (2560) กล่าวว่า ผลที่เกิดจากการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจในด้านการพัฒนาหรือการให้ความเห็น การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนา และส่งเสริมใช้แหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาการแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น เพื่อพัฒนา ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมกับครูและนักเรียนในโรงเรียน บริหารด้วยความโปร่งใส ยึดหลักความถูกต้อง และเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อทุกฝ่ายพัฒนาครูให้มี ความรู้ความสามารถที่ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ศรินทร์ทิพย์ ขาสีวรรณ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการกำหนดวิธี การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน การตรวจสอบ การติดตาม การควบคุม การประเมินผลด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการนำผลการ ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไปใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ

กิตติพงษ์ กาญจนสำเร็จ (2558) กล่าวว่า กระบวนการที่ใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อวัด ความก้าวหน้า รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมผู้เรียน เกิดการพัฒนาและการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ทราบถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษากำหนด และเผยแพร่ระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนมีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ การเรียนรู้การวิเคราะห์และจัดทำเครื่องมือวัดผล และปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการ วัดผลประเมินผล มีการนำผลการวัดผลประเมินผลไปวางแผน แก้ไข ปรับปรุงผู้เรียนเพื่อพัฒนาต่อไป ตลอดจนการพัฒนาความรู้ ความสามารถของครู ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการ เรียนกำกับ ติดตาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร นอกจากนี้ยังสามารถเทียบโอนความรู้จาก การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และจากการศึกษาสถานศึกษาอื่นได้อีกด้วย

อาทิตยา ศักดิ์จันทร์ (2560) กล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงานอันเกิดจากการคิด เชิงระบบของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานการวางแผน และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล การให้คำปรึกษาให้แก่ครู ส่งเสริมให้ครูวัดผลตามสภาพจริง การจัดประชุมอบรม เพื่อให้ครูมีความรู้

ในการสร้างเครื่องมือ ในการวัดผลควบคุม ติดตาม การประมวผลให้เป็นไปตามแผนงานและมีการวิเคราะห์สภาพปัญหานำผลการประเมินมาพัฒนา

พิมภา ศิริเมฆ (2559) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงการใช้อำนาจสั่งการเพียงคนเดียว เพื่อการสื่อสารทางเดียวผู้นำจะมุ่งให้ความสำคัญกับงาน เพราะมุ่งเน้นให้งานสำเร็จ โดยพฤติกรรมทั่วไปของผู้นำจะชอบสั่งการให้ผู้อื่นทำงาน วางอำนาจ ชี้นำทิศทางการทำงานเป็นขั้นตอน กำหนดวัตถุประสงค์ ระบุหน้าที่รับผิดชอบ และผู้ปฏิบัติผลที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน และผู้นำยังใช้มาตรการควบคุม ติดตาม และนิเทศการปฏิบัติงานต่อผู้ตามอย่างใกล้ชิด มีการประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อนำมาพิจารณาความดี ความชอบ

อาริษา วัฒนครใหญ่ (2560) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากรหรือคณะกรรมการทำงานที่ประเมินผลการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามมาตรฐาน และแผนการประเมินนำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนาจัดทำรายงาน สรุปผลและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

สุจิตา โชติบุญชู (2558) กล่าวว่า กระบวนการที่ครูใช้ในการวัดประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การวัดผลและการประเมินผลนั้นต้องกระทำทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน ซึ่งครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการออกข้อสอบ มีการใช้คำถามหลาย ๆ ลักษณะ ใช้การวัดและการประเมินผลหลาย ๆ วิธี ทำการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนการนำเสนอผลจากการวัดและการประเมินผลมาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อนำไปปรับปรุงข้อบกพร่อง

สรุปได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินค่าว่าครูแต่ละคนมีความสามารถปฏิบัติงานได้เพียงใด โดยพิจารณาจากปริมาณ และคุณภาพของงานที่ผู้บริหารได้บันทึกไว้หรือจากการสังเกต และวินิจฉัยตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาความดีความชอบแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การประเมินผลด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ตลอดจนการนำเสนอผลจากการประเมินผลมาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

All Right Reserved

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู

ตัวแปร	ประสาท วงศ์ภาพลักษณ์ (2552)	จิราวุธ การระเมธ (2556)	พัชรีย์ เจริญรยา (2556)	วนาลี ปัญญาเหมือง (2557)	อัญญา ทองมา (2557)	เกศสุณีย์ จันทะประสิทธิ์ (2557)	ปิยพร ภาวะรากรณ์ (2553)	ปรพล กลัปศรี (2557)	นิภาวรรณ ขวัญเมือง (2556)	จิตติมา พิทยาสุนทร (2557)	ณัฐชัย ดำรงทองแก้ว (2554)	จิราพร มีเทพ (2554)	พิมพ์ภา ศิริเมธ (2559)	จิตติมา สมหวัง (2554)	สุรัชดา จันทร์เพชร (2560)	รวม	ผู้วิจัย
1. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการเรียนการสอน	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	✓	8	✓
2. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการเรียนการสอน	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	4	✓
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน	-	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	-	9	✓
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-	7	✓
5. ด้านการเรียนการสอน	-	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	2	-
6. ด้านการตรวจสอบข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	2	-
7. ด้านการใช้ระบบเครือข่าย	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	2	-
8. ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	2	-
9. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	2	-

หมายเหตุ ✓ ประเด็นที่มีการศึกษา

- ไม่มีการศึกษาในประเด็นดังกล่าว

จากตารางที่ 2.2 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการจัดการเรียนการสอนตามการรับรู้ของครู พบว่า ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนของครู มีตัวแปรในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนของครู ในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน และด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน เพื่อสังเคราะห์ใช้กับงานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหารจัดการสถานศึกษาผู้บริหารจึงต้องเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ทั้งด้านการใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เป็นตัวกลางในการนำเสนอหรือถ่ายทอดความรู้ในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การใช้จัดการเรียนการสอน การใช้สอนแทนครูในบางครั้ง การนำเข้าสู่บทเรียน การสอนซ่อมเสริม และสามารถเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ได้อย่างหลากหลาย เป็นต้น

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2551) กล่าวว่า สื่อ เป็นคำที่มาจากภาษาละตินว่า Media แปลว่า ระหว่าง หมายถึง เสียงใดข้อความที่บันทึกข้อมูล เพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อความจำได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ว่ามีการนำเสียงมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเรียกว่าสื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ได้ไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง และวิทยุ โทรทัศน์ วีดิโอ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุ อุปกรณ์ทางกายภาพที่ใช้เทคโนโลยีทางด้านการศึกษเป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือช่องทางสำหรับการทำการสอนของผู้สอนความรู้ได้เป็นอย่างดี

พิศจิรตรา สุขวุฒิไชย (2553) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนการสอนไว้ว่า การใช้ ICT ในการเรียนการสอนได้เข้ามามีบทบาททาง ด้านการศึกษาเป็นอย่างมากในลักษณะของอินเทอร์เน็ต ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งในรูปแบบของงานสอน การวิจัย และการประเมินผล ซึ่งรูปแบบการสอนด้วย ICT เข้าถึงทั่วทุกจุด และประเทศที่ใช้มากที่สุด คือ อเมริกาเหนือ และในเอเชีย คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยในระบบจะใช้ในห้องสมุด การจัดการเรียนการสอนนอกระบบ เช่น พิพิธภัณฑสถาน ซึ่งการใช้ระบบ ICT นี้จะแพร่หลายมากขึ้นในชีวิตประจำวัน ทั้ง CD มัลติมีเดียต่าง ๆ จากแต่เดิมที่ ICT มีบทบาทมากกับการเรียนของนักเรียนนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นนักเรียนและครูเป็นผู้สร้างเอง และการเรียนการสอนนี้สามารถที่จะเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลาโดยการเรียนรู้ด้วยรูปแบบนี้มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนในห้องเรียนจากเดิมแต่บางครั้งเนื้อหาในบางรายวิชาที่ไม่จำเป็นและเหมาะสมที่จะนำ ICT เข้ามาใช้

ปิยพร ถาวะราภรณ์ (2553) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียนและฝึกทักษะจากสื่อบทเรียน CAI หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-Learning สื่อมัลติมีเดีย สื่อบันทึกข้อมูลอื่น ๆ เช่น

CD/DVD หรือจากเว็บไซต์ การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือให้ผู้ปฏิบัติ ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ เล่นเกมการศึกษา ศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และการนำเสนองาน การใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เช่น การถาม ตอบปัญหา การส่งงานหรือการบ้านทางอีเมลการแจ้งประกาศข่าวกิจกรรมการเรียน ฯลฯ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการควบคุมอุปกรณ์ร่วมต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่อง LCD และการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการแก้ไขปัญหา การขาดแคลนครูผู้สอน

นริศรา โพธิ์ขำ (2550) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการนำส่ง หรือถ่ายทอดความรู้ ทักษะและ เจตคติจากผู้สอน หรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสะดวก และมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

อนันทยา (2559 : ออนไลน์) กล่าวว่า โดยความเป็นจริงแล้ว ครูเราใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดการเรียนการสอนมานานแล้ว เพียงแต่ยังใช้รูปแบบเดิม ซึ่งหากมีการพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ ซึ่งรวมไปถึงการให้บริการ การใช้และการดูแลข้อมูล จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

เกศสุณีย์ จันทรประสิทธิ์ (2557) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการนำเสนอเนื้อหา โดยใช้คอมพิวเตอร์ ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเนื้อหา สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความคงทนในการเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉริยา ทองมา (2557) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการนำเข้าสู่บทเรียน และให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน และใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการสรุปบทเรียน

สุรัชดา จันทรเพชร (2560) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมและการใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยวิธีการและกิจกรรมที่หลากหลาย และใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ดำเนินการสอนอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบใช้วิธีสอนหลากหลาย แจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มความสามารถ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ส่งเสริม ให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสรี ส่งเสริมให้นักเรียนมีจริยธรรมคุณธรรมควบคู่กับวิชาการ

เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการพัฒนาการจัดทำหลักสูตรการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นทำวิจัยในชั้นเรียน มีการคิดค้นพัฒนาสื่อนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้

ประสาธ วังศ์กาฬสินธุ์ (2552) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนไว้ 3 หลัก ดังนี้ 1) หลักการเลือกสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า และเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม 2) หลักการใช้สื่อการเรียนรู้การจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้น สิ่งสำคัญนอกเหนือจากการเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็คือการใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ และ 3) การประเมินคุณภาพสื่อเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยกลั่นกรองคุณภาพของสื่อ ก่อนนำไปใช้และสื่อต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายโดยที่โรงเรียนมีอยู่แล้วผ่านการรับรองคุณภาพมาบ้างแล้ว แต่ก็ยังอยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนที่จะเลือกนำไปใช้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องประเมินคุณภาพสื่อดังกล่าวเพื่อให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

สมคิด จันทะเวช (2550) กล่าวว่า ของการใช้สื่อมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) สื่อการสอนช่วยสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้นในความคิดของผู้เรียน 2) สื่อการสอนช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน 3) เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และช่วยความทรงจำอย่างถาวร 4) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิด และ 5) ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่านและเสริมสร้างความเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ ให้มากขึ้น

ณอม เลหาจรัสแสง (2551) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการนำเสนอเนื้อหา การสร้างสื่อการสอนสำหรับการนำเสนอเนื้อหา โดยใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เพื่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ขึ้น อีกทั้งสื่อการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ยังช่วยทุ่นแรงผู้สอนได้อีกด้วย

กรรณิกา ลิ่มศิลา (2550) กล่าวว่า การใช้สื่อในการเรียนการสอนเป็นการนำเอาคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในการศึกษาในลักษณะของการนำเสนอการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยที่คอมพิวเตอร์จะทำการนำเสนอบทเรียนของผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในปัจจุบันจะพบว่า มีการนำสื่อประสมหรือมัลติมีเดียเข้ามาช่วยในการนำเสนอเนื้อหาบนเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนำเสนอเนื้อหาของเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยสอนได้มาก คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชื่อของ CAI การจัดโปรแกรมการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในปัจจุบันมักอยู่ในรูปของสื่อประสม ซึ่งหมายถึงนำเสนอได้ทั้งภาพ ข้อความ เสียงภาพ เคลื่อนไหว ฯลฯ โปรแกรมช่วยสอนนี้เหมาะสำหรับการศึกษด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับบทเรียนได้ตลอด จนมีผลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนรู้บทเรียนได้ถูกต้องและเข้าใจในเนื้อหาวิชาของบทเรียนนั้น ๆ การเรียนการสอนโดยใช้เว็บเป็นหลักเป็นการจัดการเรียนที่มี

สภาพการเรียนต่างไปจากรูปแบบเดิมการเรียนการสอนแบบนี้อาศัยศักยภาพและความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการนำเอาสื่อการเรียนการสอนที่เป็นเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การสืบค้นข้อมูลและเชื่อมโยงเครือข่ายพร้อมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

ปรพล กลัปศรี (2557) กล่าวว่า การนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีใช้เพื่อการศึกษาในด้านการเรียนการสอน สามารถใช้เป็นส่วนในการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ระบบเครือข่าย การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่อมัลติมีเดีย และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จิราพร มีเทพ (2554) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการสอนรายวิชาต่าง ๆ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาของบทเรียนตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาบทเรียนจากรายวิชาต่าง ๆ ได้แก่ วิชาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การเปิด-ปิดเครื่อง การใช้แป้นพิมพ์ การใช้เครื่องพิมพ์ การทำงานของโปรแกรม ความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมต่าง ๆ ได้แก่ โปรแกรมประมวลผลคำ ฐานข้อมูล ตารางคำนวณ กราฟิก ค้นหาความรู้ ด้านเนื้อหาการนำเข้าสู่บทเรียน สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน แก้ไขปัญหา นักเรียน เรียนซ้ำฝึกทักษะการคิดคำนวณ ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ สรุปบทเรียนหรืออาจจะใช้สอนแทนครูในบางครั้ง ทำแบบฝึกหัด ฝึกทำแบบทดสอบเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย และยังช่วยให้ผู้บริหาร และผู้สอนปฏิบัติงานได้รวดเร็ว มีเวลาในการวางแผนการบริหารหรือการวางแผนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

ณัฐชัย ดั่งทองแก้ว (2554) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีใช้เป็นส่วนในการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ระบบเครือข่าย การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่อมัลติมีเดีย และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ธนกร กองคา (2554) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ร่วมในการทำงาน เพื่อประมวลผลข้อมูลจัดเก็บอย่างเป็นระบบสืบค้นสารสนเทศ นำเสนอสารสนเทศรวมถึงการใช้เครือข่าย และเทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ในการสื่อสารความเร็วสูง เพื่อรับส่งข่าวสารสารสนเทศด้วยความสะดวกรวดเร็ว เพื่อนำไปใช้ในด้านต่าง ๆ

ภูหารง บุญชาแล (2559) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาจัดการสารสนเทศที่ต้องการ โดยอาศัยเครื่องมือทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีด้านเครือข่ายโทรคมนาคมและการสื่อสาร ตลอดจนอาศัยความรู้ในกระบวนการดำเนินงานสารสนเทศในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การแสวงหา การวิเคราะห์ การจัดเก็บ รวมถึงการจัดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้องแม่นยำและความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ได้

โชติกา สุวันโชโต (2555) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศ ทำให้สารสนเทศมีประโยชน์ และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

เทคโนโลยีสารสนเทศรวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ที่จะรวบรวม จัดเก็บ ใช้งาน ส่งต่อหรือสื่อสารระหว่างกัน เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวข้องโดยตรงกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดการสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์รอบข้าง ขั้นตอน วิธีการดำเนินการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ เกี่ยวข้องกับตัวข้อมูล เกี่ยวข้องกับบุคลากร เกี่ยวข้องกับกรรมวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้ข้อมูลเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้แล้วยังรวมไปถึง โทรศัพท์ วิทยุ โทรศัพท โทรสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ

มนิธา ศิริเพ็ชร (2556) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสามารถในการสื่อสาร การเก็บข้อมูลการรับส่งข้อมูล ฯลฯ ที่อยู่ในรูปของอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องส่งสัญญาณ เครือข่ายโทรคมนาคม มาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน และจะเป็นตัวช่วยให้ระบบการศึกษาเกิดการพัฒนารวมถึงทำให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน ในด้านการศึกษามากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นที่นิยมประยุกต์ใช้ในปัจจุบัน เช่น ระบบสารสนเทศ ช่วยในการเรียนการสอน การสอนทางไกลผ่านดาวเทียม การประชุมทางไกลระบบจอภาพ ระบบฐานข้อมูลการศึกษาและระบบสารสนเทศเอกสาร

นภดล แก้ววิเศษ (2559) การประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ได้มีการนำมาใช้ในหลายสาขาวิชาชีพ ทั้งในด้านการศึกษา ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ การทำงาน การศึกษาหาความรู้ ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมปัจจุบันดีขึ้น นอกจากนี้หน่วยงานราชการต่าง ๆ ก็นำเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์ เข้ามาอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ในการติดต่อประสานงานกับทางราชการ และในธุรกิจเอกชนทางด้านการโรงแรม และการท่องเที่ยว ก็ให้บริการข้อมูลข่าวสาร และบริการลูกค้าผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ทำได้อย่างสะดวกรวดเร็วทันเหตุการณ์ โดยวิธีการปฏิบัติที่มีการจัดลำดับอย่างมีรูปแบบและขั้นตอน เพื่อที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ในเรื่องของความรวดเร็ว ความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีการนำคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสำหรับการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม มาทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ โดยนำข้อมูลป้อนเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วทำการประมวลผลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ

กมลวรรณ พานทอง (2559) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้สำหรับการสอนเป็น การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลายอย่าง ทำให้การเรียนการสอนด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย ห้องเรียนสมัยใหม่ มีอุปกรณ์วิดีโอโปรเจกเตอร์ (Video Projector) มีเครื่องคอมพิวเตอร์ มีระบบการอ่านข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบต่าง ๆ รูปแบบของสื่อการศึกษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนก็มีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำมาใช้ เช่น มัลติมีเดีย อิเล็กทรอนิกส์ วิดีโอ เทเลคอนเฟอเรนซ์ ระบบวิดีโอออนดีมานด์ ไฮเปอร์เท็กซ์ คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

พิพัฒน์พงศ์ พลเยี่ยม (2555) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในด้านการศึกษา เป็นการเรียนการสอนสมัยใหม่ที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เรียน

นั้นเกิดความสนใจในการเรียนและศึกษาสิ่งใหม่ที่อยู่นอกกรอบห้องเรียน ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีบทบาทความสำคัญต่อการศึกษามาก เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษา เช่น วีดิทัศน์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการสืบค้นข้อมูล เป็นต้น

ชัยณสิทธิ์ (2554 : ออนไลน์) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน คือ การเรียนการสอนในโรงเรียนได้มีการนำคอมพิวเตอร์และเครื่องมือประกอบช่วยในการเรียนรู้ เช่น วีดิทัศน์ คำจนวรรระดับคะแนน เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดสภาพการทำงานแบบทุกสถานที่และทุกเวลา เทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดการวางแผนการดำเนินการระยะยาวขึ้น อีกทั้งยังทำให้วิถีการตัดสินใจหรือเลือกทางเลือกได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เป็นตัวกลางในการนำเสนอหรือถ่ายทอดความรู้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เรียนนั้นเกิดความสนใจในการเรียนและศึกษาสิ่งใหม่ที่อยู่นอกกรอบห้องเรียน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียนทั้งในรูปแบบของข้อความ รูปภาพ วีดิโอ สื่อมัลติมีเดีย และฝึกทักษะจากสื่อบทเรียน CAI, E-book สื่อบันทึกข้อมูลอื่น ๆ รวมทั้งระบบสารสนเทศช่วยในการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการสรุปบทเรียน การสอนซ่อมเสริม การฝึกทักษะการคิดคำนวณ การทำแบบทดสอบ ใช้ในการสรุปบทเรียน ใช้ประกอบการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ การใช้สอนแทนครูในบางครั้ง และสามารถเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ได้อย่างหลากหลาย

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการจัดการเรียนการสอน

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการนำเสนอเนื้อหา การสร้างสื่อการสอนและการสร้างฐานข้อมูลต่าง ๆ การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมัลติมีเดีย นั้น จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแบบบรรยายได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสกับสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ หรือเสียง โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ข้อความเพียงอย่างเดียว การนำเสนอในลักษณะนี้จึงมีข้อได้เปรียบมาก นอกจากนี้การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้คอมพิวเตอร์ยังช่วยเพิ่มบรรยากาศภายในห้องเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นด้วย ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ลิขิต สุภาสาย (2551) กล่าวว่า การนำคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือสร้างให้เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปเรียนด้วยตนเอง และเกิดการเรียนรู้ในโปรแกรมประกอบไปด้วยเนื้อหาวิชา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ลักษณะของการนำเสนอ แบบมีทั้งตัวหนังสือ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว สีหรือเสียง เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการแสดงผลการเรียนให้ทราบทันที โดยข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนและยังมีการจัดลำดับวิธีการสอน

โดยกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน ทั้งนี้จะต้องมีการวางแผนการในการผลิตอย่างเป็นระบบในการนำเสนอด้วยสื่อ

จิราวุธ การะเมฆ (2556) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสมอันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด

บุรณะ สมชัย (2552) กล่าวว่า โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเปรียบเสมือนแผ่นใส สไลด์ หรือวีดิทัศน์ที่ใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายในเวลาอันจำกัด และตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้น ๆ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังทำหน้าที่ได้ทุกสื่อในเวลาเดียวกันและควบคุมการนำเสนอได้ด้วยตนเอง เรียกว่า เป็นสื่อเนกทัศน์หรือมัลติมีเดีย ทำให้ประหยัด และมีประสิทธิภาพมากกว่า

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2551) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการผลิตไฟล์ สื่อผสม โดยใช้ซอฟต์แวร์โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นบทเรียนฝึกอบรมและการนำเสนองาน นอกจากนี้คอมพิวเตอร์จะช่วยผู้สอน ผู้เรียนในการเรียนการสอน การทำงานประจำต่าง ๆ โดยใช้ซอฟต์แวร์ช่วยในการทำงานหลากหลายรูปแบบ การใช้งานดังกล่าวจะใช้ได้ทั้งในห้องเรียนปกติและในการศึกษาทางไกล

สุพล ฉุนแสนดี (2552) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI เป็นกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอเนื้อหาสาระ ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี 7 รูปแบบ คือ 1) เพื่อการสอนเนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียน 2) ประเภทแบบฝึกหัด เพื่อฝึกความแม่นยำ 3) ประเภทสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติกับสถานการณ์จำลอง 4) ประเภทเกมการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 5) ประเภทการค้นพบ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองกระทำการต่าง ๆ จนสามารถสรุปได้ด้วยตนเอง 6) ประเภทแก้ปัญหา ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด ตัดสินใจ 7) ประเภทเพื่อการทดสอบใช้ประเมินการสอนของครู

เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) (2560) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูลการประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ เทคโนโลยีสารสนเทศจะรวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการ การใช้ และการดูแลข้อมูล

ยงยุทธ ชมไชย (2554) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารด้านการศึกษา เช่น ระบบการลงทะเบียน และระบบการจัดตารางสอน นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสทางด้านการศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ได้แก่ 1) การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลหรือไม่สะดวกในการเดินทางสามารถได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในเมือง 2) บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ยังช่วยเสริมประสิทธิภาพการเรียน

การสอนในวิชาต่าง ๆ เช่น ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ ภาษาต่างประเทศ ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น การแสดง สถานการณ์จำลอง แบบจำลอง ภาพเคลื่อนไหว แสงสี และเสียงประกอบ นักเรียนสามารถเตรียมตัวก่อนเรียน หรือทบทวนบทเรียนด้วยตนเองเมื่อใดก็ได้ ที่มีเวลาว่าง

นัฐฤติ ขวงษา (2558) กล่าวว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้นจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนเกือบทุกระดับ ซึ่งบทบาทและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ 1) ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีความสุขสบายยิ่งขึ้น จากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ 2) ทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม และเกิดการกระจายโอกาส เช่น การใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม ทำให้เด็กที่อยู่ในชนบทหรือเด็กที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารมีโอกาสได้เรียนรู้เหมือนเด็กที่อยู่ในเมือง 3) ทำให้เกิดสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น 4) ทำให้เกิดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติได้ดียิ่งขึ้น เช่น การรวบรวมข้อมูลเรื่องคุณภาพในแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ เพื่อนำมาตรวจวัดมลภาวะแล้วดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น เป็นต้น 5) ทำให้เกิดระบบป้องกันประเทศที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้คอมพิวเตอร์มาควบคุมอาวุธยุทธโธปกรณ์ต่าง ๆ หรือระบบป้องกันภัยต่าง ๆ เป็นต้น 6) ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา มีความสะดวกสบายในการติดต่อหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร 7) สามารถเพิ่มช่องทางเลือกในการรับรู้ข่าวสารของประชาชนให้มากขึ้น และ 8) ลดแรงงานคนในการทำงานต่าง ๆ เช่น ควบคุมการผลิต และช่วยในการคำนวณ

ปรพล กลัปศรี (2557) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างและผลิตโดยครู อาจารย์ของสถานศึกษา และสร้างหรือผลิตโดยผู้อื่นที่จำหน่ายในท้องตลาด

เกศสุณีย์ จันทรประสิทธิ์ (2557) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการสร้างเครื่องมือช่วยสอน CAI เช่น การออกแบบสื่อการเรียน สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลิตเอกสารประกอบบทเรียน สร้างธนาคารข้อสอบ สร้างแบบทดสอบของบทเรียน แบบฝึกสอนซ่อมเสริมรายวิชา ใบงาน ใบความรู้ต่าง ๆ งานกราฟิกตกแต่งภาพประกอบเนื้อหาบทเรียนใช้ร่วมกับห้องโสตทัศนูปกรณ์/ศูนย์สื่อ จัดทำ Web Page เพื่อการศึกษา จัดทำ Home Page เพื่อการศึกษา

จิราพร มีเทพ (2554) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการสร้างเครื่องมือช่วยสอน CAI เช่น การออกแบบสื่อการเรียน สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลิตเอกสารประกอบบทเรียน สร้างธนาคารข้อสอบ สร้างแบบทดสอบของบทเรียน แบบฝึกสอนซ่อมเสริมรายวิชา ใบงาน ใบความรู้ต่าง ๆ งานกราฟิกตกแต่งภาพประกอบเนื้อหาบทเรียนใช้ร่วมกับห้องโสตทัศนูปกรณ์/ศูนย์สื่อ จัดทำ Web Page เพื่อการศึกษา จัดทำ Home Page เพื่อการศึกษา

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการสร้างบทเรียน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) สื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ สื่อการสอน เอกสารประกอบบทเรียน ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ เกมการสอน รวมทั้งการสร้างและนำเสนอชิ้นงาน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งในห้องเรียนปกติ และนอกห้องเรียน โดยเนื้อหาบทเรียนจะประกอบได้ด้วย ภาพนิ่ง ภาพกราฟิก ข้อความ เสียง วิดีโอ และภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานข้อมูลการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน

การจัดเก็บข้อมูลจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน เริ่มตั้งแต่การรวบรวมและตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูลให้กลายเป็นสารสนเทศและการดูแลรักษาสารสนเทศเพื่อการใช้งาน ปัจจุบันโรงเรียนต้องสามารถปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการแข่งขันตลอดจนการผลักดันของสังคมที่มีการใช้ระบบสื่อสารข้อมูลที่ทันสมัยมากขึ้นมีการใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ แยกแยะและจัดสรรข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คอมพิวเตอร์มีความจำเป็นมากขึ้น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานอย่างแพร่หลายรวดเร็ว ตลอดจนระบบสื่อสารก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นผลทำให้ระบบข้อมูลขององค์กรที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ชะเริงพจน์ พัดจันทร์หอม (2555) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการดำเนินการด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งครอบคลุมถึงการบริหารจัดการฐานข้อมูลในทุกระดับให้เกิดการรับการส่งการแปลงการจัดเก็บการประมวลผลและการสืบค้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำรวดเร็วทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงจนสามารถเป็นเครือข่ายการสื่อสารทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่ม

พัชรี เขยจรรยา (2556) กล่าวว่า สารสนเทศคือข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มีการประมวลผลมาแล้วหรือเก็บรวบรวมไว้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้ถ้อยคำในการพูด การเขียน ภาพเขียน ไมโครฟิล์ม แผ่นดิสก์คอมพิวเตอร์ มีการบันทึกไว้ในสื่อหรือทรัพยากรสารสนเทศบางชนิด ซึ่งบุคคลสามารถรับรู้ด้วยวิธีหนึ่ง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามต้องการ สารสนเทศมีคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ 1) เป็นข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลแล้ว 2) เป็นรูปแบบที่มีประโยชน์นำไปใช้งานได้ 3) มีคุณค่าสำหรับใช้ในการดำเนินงานและการตัดสินใจ

กรรณิกา ลิมศิลา (2550) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัด/เก็บข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการบริหารห้องเรียน รวมถึงธุรการต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนที่สนับสนุน

การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดเตรียมเอกสาร วางแผนการสอน การเขียนหลักสูตร การรายงานข้อมูล การสร้างข้อสอบ เป็นต้น

ปิยพร ถาวะราภรณ์ (2553 : 34) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ ของระบบคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น สื่อการเรียนการสอน สื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียเอกสารประกอบการเรียนการสอน แบบฝึกหัด แบบทดสอบ หรือคลังข้อมูล ใบความรู้ ใบงาน ข้อมูลข่าวสารในรายวิชาต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการสอบ ชิ้นงาน ผลงาน แฟ้มสะสมงาน นักเรียนเอกสารประกอบการออกแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ ข้อมูลนักเรียน ประวัตินักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน ข้อมูลธุรการชั้นเรียน ตารางเรียน ตารางสอน ข้อมูลงานโครงการต่าง ๆ ตลอดจนทั้งการจัดเก็บข้อมูลไว้ในระบบเครือข่าย เช่น Server หรือ E-mail เป็นต้น

ฉัตรนภา ศิริคำใส (2556) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดวิธีการใหม่ขึ้นในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศเก็บความรู้การส่งผ่านและการสื่อสารสารสนเทศ สามารถจัดเก็บสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกศสุณีย์ จันทร์ประสิทธิ์ (2557) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการบริหารห้องเรียนรวมถึงธุรการต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ จัดเก็บข้อมูลแหล่งเรียนรู้ จัดเก็บข้อมูลธุรการชั้นเรียนจัดเก็บข้อมูลงานโครงการต่าง ๆ จัดทำทะเบียน สื่อการเรียนการสอน รายงานผลนักเรียน บันทึกสถิติการมาเรียนของนักเรียน บันทึกข้อมูลนักเรียน (รายชั้น รายบุคคล) วิเคราะห์ประเมินผลการเรียนการสอน จัดเก็บสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (รายชั้น รายปี)

จิราพร มีเทพ (2554) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ สามารถทำได้ทุกรูปแบบ เช่น ข้อมูล เอกสาร บทความ ตลอดจนเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และประมวลผล และสารสนเทศเป็นข้อมูลที่จัดระบบแล้ว โดยผ่านการวิเคราะห์ประมวลผลและในสถานศึกษาใช้ในการบริหารห้องเรียนรวมถึงธุรการต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการบริหารห้องเรียนรวมถึงธุรการต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ การจัดเก็บแหล่งเรียนรู้ จัดเก็บข้อมูลธุรการชั้นเรียน จัดเก็บข้อมูลงาน โครงการต่าง ๆ จัดทำทะเบียนสื่อการเรียนการสอน รายงานข้อมูลนักเรียนบันทึกสถิติการมาของนักเรียน บันทึกข้อมูลนักเรียน (รายชั้น รายบุคคล) วิเคราะห์ประเมินผลการเรียนการสอน จัดเก็บสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (รายชั้น รายปี) รายงานการเงิน การบัญชี การคำนวณการสร้างกราฟ ข้อมูลทางการเรียน การเรียงข้อมูล ผลการเรียนของนักเรียน และการจัดทำรายงานสรุปผลการเรียน

จิตติมา พิทยาสุนทร (2557) กล่าวว่า การจัดเก็บข้อมูล หมายถึง ขั้นตอนสำคัญที่จะอำนวยความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล และการแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ข้อมูลอาจเก็บรักษาในสื่อต่าง ๆ

เช่น การวางแผน การจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นปัจจุบัน มีการค้นหาข้อมูลการจำแนก ข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะงาน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บปลอดภัย รูปแบบที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน มีแหล่งที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล มีงบประมาณที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล และเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูล

นิภาวรรณ ขวัญเมือง (2556) กล่าวว่า การจัดเก็บข้อมูล หมายถึง การจัดเก็บทั้งส่วนที่เป็นข้อมูล และส่วนที่เป็นสารสนเทศในสื่อต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ สะดวกต่อการค้นหา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ การจัดเก็บอาจจัดเก็บเป็นแฟ้มเอกสาร โดยแฟ้มอิเล็กทรอนิกส์ ตามศักยภาพของสถานศึกษา แต่ต้องคำนึงถึงระบบการค้นหาให้สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

อัจฉริยา ทองมา (2557) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บสื่อการเรียนการสอน การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บแบบฝึกหัด แบบทดสอบ การใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดเก็บแผนการจัด การเรียนรู้ การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลธุรการชั้นเรียน

สิตาพัฒน์ วิมุกติบุตร (2550) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคโนโลยีหลายสาขามาประยุกต์ร่วมกัน โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศที่มนุษย์เข้าสู่ทะเบียนข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การค้นคว้า การส่งผ่าน และรับสารสนเทศประกอบด้วย เทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ โทรสาร ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งเทคโนโลยีเก่า ได้แก่ ระบบจัดเรียงเอกสาร เครื่องทำบัญชีอัตโนมัติ รวมทั้งระบบที่ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านี้ เช่น ระบบปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์และระบบสื่อสาร นอกจากนี้ยังควบคุมระบบและกระบวนการต่าง ๆ ที่เข้ามาจัดการและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ทำงานการที่ผู้ใช้ต้องการ เช่น ระบบโปรแกรมประยุกต์เพื่อทำงานด้านการบัญชี หรือการบริหารสินค้าคงเหลือ หรือระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานย่อยภายในกิจการ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ เทคโนโลยีสารสนเทศจะรวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการ การใช้และการดูแลข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความหมายที่กว้างขวางมาก ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน และมีแนวโน้มที่สำคัญมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงควรเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้ก้าวหน้าและเกิดประโยชน์ต่อประเทศต่อไป

เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) (2560) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ เทคโนโลยีสารสนเทศจะรวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการ การใช้และการดูแลข้อมูล

ไพฑูรย์ เกียรติโกมล (2551) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศต้องมียุคประกอบ 3 ประการ คือ 1) ระบบประมวลผล ความซับซ้อนในการปฏิบัติงานและความต้องการสารสนเทศที่หลากหลาย ทำให้การจัดการและประมวลผลด้วยข้อมูลด้วยมือไม่สะดวก ลำบาก และอาจผิดพลาด ปัจจุบันองค์การจึงต้องจัดทำกรจัดการเก็บและประมวลผลข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สนับสนุนในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การทำงานถูกต้องและรวดเร็วขึ้น 2) ระบบสื่อสาร โทรคมนาคม การสื่อสารข้อมูล เป็นเรื่องสำคัญสำหรับการจัดการและประมวลผลตลอดจนการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศที่ดีต้องประยุกต์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ในการสื่อสารข้อมูลระหว่างระบบคอมพิวเตอร์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และผู้ใช้ที่อยู่ห่างกัน ให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การจัดการข้อมูล เพื่อการจัดรูปแบบและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ธีรวัฒน์ ประกอบผล (2558) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กลุ่มของระบบงานที่ประกอบไปด้วยฮาร์ดแวร์หรืออุปกรณ์ และซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่รวบรวมประมวลผลจัดเก็บ และแจกจ่ายข้อมูล เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ และการควบคุมภายในองค์กรนั้น ๆ นอกจากนี้ยังช่วยให้บุคลากรในองค์กรนั้น ๆ ได้มีการประสานงานการวิเคราะห์ปัญหาการสร้างแบบจำลองที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และมีการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น

ภูทรวง บุษบาล (2559) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาจัดการสารสนเทศที่ต้องการ โดยอาศัยเครื่องมือทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีด้านเครือข่ายโทรคมนาคมและการสื่อสาร ตลอดจนอาศัยความรู้ในกระบวนการดำเนินงานสารสนเทศในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การแสวงหา การวิเคราะห์ การจัดเก็บ รวมถึงการจัดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้องแม่นยำและความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ได้

โชติกา สุวันเชโต (2555) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศ ทำให้สารสนเทศมีประโยชน์ และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศรวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ที่จะรวบรวม จัดเก็บ ใช้งาน ส่งต่อ หรือสื่อสารระหว่างกัน เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวข้องโดยตรงกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดการสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์รอบข้าง ขั้นตอน วิธีการดำเนินการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์เกี่ยวข้องกับตัวข้อมูล เกี่ยวข้องกับบุคลากร เกี่ยวข้องกับกรรมวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้ข้อมูลเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้แล้วยังรวมถึง โทรศัพท์ วิทยุ โทรศัพท โทรสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ

สากล มานูรัตน์ (2556) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดเก็บข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การส่งผ่าน การสื่อสารสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศ การรับสารสนเทศ รวมถึงการสร้างสังคมและอุตสาหกรรม ด้านสารสนเทศ และการจัดการสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ

น้อย สุวรรณมณี (2550) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานด้านการศึกษาอันได้แก่การจัดเก็บข้อมูลและการประมวลผลฐานข้อมูล พัฒนาระบบสารสนเทศช่วยการเรียนการสอนการวางแผนและการบริหารการศึกษาการวางแผนหลักสูตรการแนะแนวและบริการการทดสอบวัดผลการพัฒนาบุคคล

เครือข่ายครูน้อย (2555) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานด้านการศึกษา ได้แก่ การจัดเก็บข้อมูล และประมวลผลฐานข้อมูล พัฒนาระบบสารสนเทศช่วยการเรียนการสอน การวางแผนและการบริหารการศึกษา การวางแผนหลักสูตร การแนะแนวและบริการ การทดสอบวัดผล การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นที่นิยมประยุกต์ใช้ในปัจจุบัน เช่น 1) ระบบสารสนเทศช่วยในการเรียนการสอน 2) การสอนทางไกลผ่านดาวเทียม 3) การประชุมทางไกลระบบจอภาพ 4) ระบบฐานข้อมูลการศึกษา และ 5) ระบบสารสนเทศเอกสาร เป็นต้น

ชาญณรงค์ วงสุนา (2556) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ให้ความรู้ทำให้เกิดความคิดและความเข้าใจ ใช้ในการวางแผนการบริหารงาน ใช้ประกอบการตัดสินใจ ใช้ในการควบคุมสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น และเพื่อให้การบริหารงานมีระบบ เป็นต้น

พิมภา ศิริเมฆ (2559) กล่าวว่า การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการจัดเก็บทั้งที่เป็นข้อมูลและส่วนที่เป็นสารสนเทศไว้ในสื่อต่าง ๆ อย่างมีระบบสะดวกต่อการค้นหา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ การจัดเก็บอาจเก็บเป็นแฟ้มเอกสาร หรือแฟ้มอิเล็กทรอนิกส์ตามศักยภาพของสถานศึกษา แต่ต้องคำนึงถึงระบบของการค้นหาให้สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลให้เห็นปัจจุบันและพร้อมสำหรับการนำข้อมูลไปประมวลผลใหม่ พร้อมสำหรับการใช้ประโยชน์

ปรพล กลัปศรี (2557) กล่าวว่า การจัดเก็บข้อมูล หมายถึง การดำเนินงานและองค์ประกอบของการจัดเก็บข้อมูลด้านการศึกษาและการบริหาร ซึ่งจัดเก็บไว้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบคอมพิวเตอร์พกพาเพื่อการศึกษาของครู เช่น มีการวางแผนจัดเก็บข้อมูล มีการกำหนดแหล่งที่จัดเก็บข้อมูล มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการประชุมหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติ มีการนำข้อมูลไปใช้เพื่อการวางแผนพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้องแม่นยำ และความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยการจัดเก็บเอกสารในรูปแบบของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ประหยัดเวลาในการค้นหา ประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ ลดความซ้ำซ้อนในการเก็บเอกสาร เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลธุรการชั้นเรียน ข้อมูลครูและบุคลากร ข้อมูลนักเรียน (รายชั้น รายบุคคล) การจัดเก็บแผนการ

จัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แฟ้มสะสมผลงาน และการจัดเก็บข้อมูลงาน โครงการต่าง ๆ เป็นต้น

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน

ในปัจจุบันสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่การเมืองการปกครอง สารสนเทศเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะเรียกยุคนี้ว่าเป็น ยุคสังคมสารสนเทศที่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนา ให้มีความก้าวหน้าและพัฒนาประเทศ ซึ่งมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพลังขับเคลื่อนหรือปัจจัยหลักที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งทุกศาสตร์ ทุกวงการ ล้วนนำสารสนเทศเข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาต่าง ๆ สังคมในปัจจุบันมีลักษณะเป็นสังคมข่าวสารที่มีการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างกว้างขวาง มีการค้นคว้า การวิจัย การคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา ซึ่งก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ ที่ล้วนต้องการสารสนเทศมากขึ้น และทำให้ปริมาณสารสนเทศมีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ใช้หรือผู้บริโภคสารสนเทศอย่างมากในการที่จะเข้าถึงสารสนเทศได้ตามที่ต้องการ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

วนาลี ปัญญาเหมือน (2557) กล่าวว่า ปัจจุบันมีข้อมูลจำนวนมากเผยแพร่อยู่ในอินเทอร์เน็ต มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา การรับข้อมูลข่าวสารกลายเป็นการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น วิชาชีพ ทางด้านการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความจำเป็นต้องอาศัยความรู้ที่ทันสมัยในการทำงาน ดังนั้น ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้บริการจากเว็บไซต์ที่ให้บริการเครื่องมือช่วยค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วต่อเนื่องมาโดยตลอด ทำให้มีข้อมูลจำนวนมากมายมหาศาล ปัจจุบันเป็นยุคของ Web 2.0 และ Semantic Web ที่เว็บได้กลายเป็น Platform สำหรับให้บริการ และเนื้อหาสาระได้ถูกสร้างขึ้น โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมากมาย มีกลุ่มผู้ใช้และชุมชนเครือข่ายสังคมเป็นจำนวนมาก เช่น Facebook, MySpace, Hi5, Wikipedia, Web Blog ต่าง ๆ เป็นต้น

อัจฉริยา ทองมา (2557) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นสื่อการเรียนการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนมัลติมีเดีย E- Learning การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นแบบฝึกหัด การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นแบบทดสอบ การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นแผนการจัดการเรียนรู้

เกศสุนีย์ จันทรประสิทธิ์ (2557) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็นทางอีเมล การเรียนทางไกลผ่านเครือข่ายโครงการ School Net การจัดทำข้อมูลในการบริหารโรงเรียน ได้แก่ การใช้โปรแกรม SMIS, M-OBEC, B-OBEC และโปรแกรมข้อมูลประชากรวัยเรียนรายคน

เฉลียว จงธรรมสุขยิ่ง (2557) กล่าวว่า การสืบค้นสารสนเทศ คือ กระบวนการค้นหาสารสนเทศ ที่ต้องการโดยใช้เครื่องมือสืบค้นสารสนเทศที่สถาบันบริการสารสนเทศจัดเตรียมไว้ให้การสืบค้น สารสนเทศ แบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ 1) การสืบค้นสารสนเทศด้วยระบบมือ 2) การสืบค้นสารสนเทศ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์การสืบค้นสารสนเทศด้วยระบบมือ สามารถกระทำได้โดยผ่านเครื่องมือหลาย ประเภท เช่น บัตรรายการ บัตรดัชนีวารสาร บรรณานุกรม เป็นต้น ในการสืบค้นสารสนเทศด้วย ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้โดยผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูล ต่าง ๆ ได้แก่ ฐานข้อมูลซีดี รอมฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

กรรณิกา ลิ้มศิลา (2550) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูล เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนที่สามารถค้นหาความรู้ในสิ่งที่ต้องการทราบจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่มากมาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก

อรรถสิทธิ์ เวชกุล (2550) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสารสนเทศที่มีคุณค่า และมีบทบาท ในการสื่อสารสำคัญทางการศึกษาทั้งในปัจจุบัน และอนาคต เป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากอินเทอร์เน็ตจะมีประโยชน์ต่อ ครู และนักเรียน ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนแล้วยังมีคุณประโยชน์ การบริหารจัดการ และการประชาสัมพันธ์สถาบันอีกด้วย สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับจึงมีความพยายามในการนำ อินเทอร์เน็ตมาใช้ โดยได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ซึ่งเป็นสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานำร่องในโครงการปฏิรูป ICT ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ ทุกโรงเรียนมี Website ของโรงเรียน และดำเนินงานติดต่อบริการ-ส่งหนังสือราชการผ่านสำนักงาน อิเล็กทรอนิกส์ (E-Office) ดังนั้น ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีทักษะความสามารถพื้นฐาน ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ปิยพร ภาวะธารณ (2553) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการค้นหาข้อมูล และเสริมสร้าง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้ www สำหรับค้นคว้าเพื่อเพิ่มความรู้ของครูและผู้เรียน การศึกษาค้นคว้าในเว็บไซต์ บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนมัลติมีเดีย อีเลิร์นนิ่งการศึกษาค้นคว้าบนเว็บโครงการ School Net Thailand การศึกษาค้นคว้าในเว็บเกี่ยวกับการ ออกแบบการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียน การสอนของตนเอง และ ผู้เรียนก็สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากเนื้อหากิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้ ของผู้สอนได้ การศึกษาค้นคว้าจากบล็อกความรู้ต่าง ๆ การศึกษาค้นคว้าจากแผ่นซีดี การศึกษา ค้นคว้าข้อมูลอื่น ๆ เช่น งานวิจัย การค้นคว้าหนังสือจากห้องสมุดต่าง ๆ

ปรพล กลัปศรี (2557) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา เพื่อเชื่อมต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ตไร้สาย โดยอุปกรณ์

ที่เรียกว่า ไร้สาย (Wi-Fi) เพื่อให้บริการด้านการสื่อสาร และบริการด้านข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการบริหารและการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

ณัฐชัย ด้วงทองแก้ว (2554 : 8) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง การใช้งานคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาที่เชื่อมต่อผ่านทางสายโทรศัพท์ โดยใช้อุปกรณ์ที่เรียกว่า โมเด็มช่วยให้บริการด้านการสื่อสาร และการบริการด้านข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการบริหารและการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

จิราพร มีเทพ (2554) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็น ทางอีเมล การเรียนทางไกลผ่านเครือข่ายโครงข่าย School Net การจัดทำข้อมูลในการบริหารโรงเรียน ได้แก่ การใช้โปรแกรม SMIS, M-OBEC, B-OBEC และโปรแกรมข้อมูลประชากรวัยเรียน รายคน

สิตาพัฒน์ วิมุกติบุตร (2550) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคโนโลยีหลายสาขามาประยุกต์ร่วมกัน โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศที่มนุษย์เข้าสู่ทะเบียนข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การค้นคว้า การส่งผ่าน และรับสารสนเทศประกอบด้วย เทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ โทรสาร ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งเทคโนโลยีเก่า ได้แก่ ระบบจัดเรียงเอกสาร เครื่องทำบัญชีอัตโนมัติ รวมทั้งระบบที่ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านี้ เช่น ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสาร นอกจากนี้ยังควบคุมระบบและกระบวนการต่าง ๆ ที่เข้ามาจัดการและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ทำงานการที่ผู้ใช้ต้องการ เช่น ระบบโปรแกรมประยุกต์ เพื่อทำงานด้านการบัญชี หรือการบริหารสินค้าคงเหลือ หรือระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานย่อยภายในกิจการ

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2560) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์โทรคมนาคม เพื่อจัดเก็บ ค้นหา ส่งผ่าน และจัดดำเนินการข้อมูล ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับธุรกิจหนึ่งหรือองค์การอื่น ๆ ศัพท์นี้โดยปกติก็ใช้แทนความหมายของเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และยังรวมถึงเทคโนโลยีการกระจายสารสนเทศอย่างอื่นด้วย เช่น โทรศัพท์และโทรศัพท์ อุตสาหกรรมหลายอย่างเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวอย่างเช่น ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์กึ่งตัวนำ อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์โทรคมนาคม การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางคอมพิวเตอร์

ภูหารง บุญแช (2559) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาจัดการสารสนเทศที่ต้องการ โดยอาศัยเครื่องมือทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีด้านเครือข่ายโทรคมนาคมและการสื่อสาร ตลอดจนอาศัยความรู้ในกระบวนการดำเนินงานสารสนเทศในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การแสวงหา การวิเคราะห์ การจัดเก็บ รวมถึงการจัดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้องแม่นยำ และความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ได้

สุจิตรา ชิมบ้านไร่ (2556) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือไอทีนั้นเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถรองรับข้อมูลข่าวสารมาทำการประมวลผล และการแสดงผลตามที่ต้องการได้รวดเร็ว โดยอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ช่วยในการจัดการ ได้แก่ โปรแกรมปฏิบัติการ โปรแกรมชุดคำสั่งต่าง ๆ และที่สำคัญคือ ผู้ที่จะตัดสินใจหรือสั่งการให้ทำงานได้ถูกต้องตามเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ใช้ ผู้บริหาร และผู้ชำนาญการ หรือนักเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง

วลัยรัตน์ โตวิกัย (2556) กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของเทคโนโลยีต่อการพัฒนาการศึกษา คือ 1) เทคโนโลยีที่เข้ามามีส่วนช่วยในเรื่องการเรียนรู้ ปัจจุบันมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายอย่าง เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระบบมัลติมีเดีย ระบบวิดีโอออนดีมานด์ วิดีโอเทเลคอนเฟอเรนซ์ และอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นต้น ระบบเหล่านี้เป็นระบบสนับสนุนการเรียนรู้ข่าวสารและการค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ 2) เทคโนโลยีที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษาในการจัดการศึกษาสมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสาร เพื่อการวางแผนการดำเนินการติดตาม ประเมินผลคอมพิวเตอร์ และระบบสื่อสารโทรคมนาคม 3) เทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยให้การสื่อสารระหว่างบุคคล เกือบทุกวงการทั้งทางด้านการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในกระบวนการเรียนการสอนและการดำเนินงานในหลายด้าน ทั้งนี้โดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสาร การดำเนินงานและเทคโนโลยีการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร เทเลคอนเฟอเรนซ์ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิดเห็นทาง E-mail โครงการ School Net การเรียนการสอนทางไกลผ่านเครือข่าย เช่น ใช้ในการศึกษาค้นคว้าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สื่อมัลติมีเดีย แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ คลังข้อสอบ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ศึกษาการใช้งานโปรแกรม SMIS, M-OBEC, B-OBEC โปรแกรมข้อมูลประชากรวัยเรียนและใช้ในการดาวน์โหลดข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

จากการที่กล่าวมาสรุปได้ว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู ทั้ง 4 ด้าน คือ ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ทั้งด้านการใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เป็นตัวกลางในการนำเสนอหรือถ่ายทอดความรู้ในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การใช้จัดการเรียนการสอน การใช้สอนแทนครูในบางครั้ง การนำเข้าสู่บทเรียน การสอนซ่อมเสริม และสามารถเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ได้อย่างหลากหลาย เป็นต้น โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียน และฝึกทักษะ จากสื่อบทเรียน CAI, E-book สื่อมัลติมีเดีย และสื่อบันทึกข้อมูลอื่น ๆ

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการสร้างบทเรียน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งในห้องเรียน ปกติและนอกห้องเรียน โดยเนื้อหาบทเรียนจะประกอบได้ด้วย ภาพนิ่ง ข้อความ เสียง และภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการสารสนเทศในห้องเรียน เพื่อให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ การจัดเก็บข้อมูลธุรการชั้นเรียน การจัดเก็บสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิดเห็นทาง E-mail โครงการ School Net การเรียนการสอนทางไกลผ่านเครือข่าย เป็นต้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2

ทิศทางการพัฒนาการศึกษา

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพได้มาตรฐานสู่ระดับสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย โดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย
2. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
3. พัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน
4. พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ค่านิยมองค์กร

เป็นองค์กรมีชีวิต คิดสิ่งใหม่ เต็มใจบริการ ร่วมประสานสัมพันธ์ ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

1. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานตามการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานปฐมวัย
2. สถานศึกษาได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. สถานศึกษามีคุณภาพ และผ่านการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาในระดับ

ดีขึ้น

5. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในการบริหารจัดการของสถานศึกษา
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและผ่านการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
7. ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาได้รับการสนับสนุนในการจัดการศึกษาภาครัฐ เอกชนและประชาชนเต็มตามศักยภาพ

จุดเน้นด้าน ICT เพื่อการศึกษา

1. หน่วยงานทุกระดับพัฒนาระบบ ICT เพื่อการศึกษาให้เหมาะสมกับสถานศึกษาและ
ผู้เรียน
2. หน่วยงานทุกระดับพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นฐานเดียวกันในเรื่องข้อมูลนักเรียน ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อมูลสถานศึกษาและข้อมูลข้าราชการและบุคลากรอื่น
ในการใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. หน่วยงานทุกระดับพัฒนา DLTV, DLIT ให้เหมาะสมกับสถานศึกษาและผู้เรียน
4. ผู้เรียนมีคอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนรู้

ตัวชี้วัดด้าน ICT เพื่อการศึกษา

1. หน่วยงานทุกระดับได้รับการพัฒนาระบบ ICT เพื่อการศึกษาให้เหมาะสมกับสถานศึกษา
และผู้เรียน
2. หน่วยงานทุกระดับได้รับการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นฐานเดียวกันในเรื่องข้อมูลนักเรียน ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อมูลสถานศึกษาและข้อมูลข้าราชการและ
บุคลากรอื่น ในการใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. หน่วยงานทุกระดับได้รับการพัฒนา DLTV, DLIT ให้เหมาะสมกับสถานศึกษาและ
ผู้เรียน
4. ผู้เรียนทุกคนมีคอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนรู้

ข้อมูลบุคลากรในสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 มีพื้นที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาประกอบด้วย 5 อำเภอ คือ อำเภอหลังสวน อำเภอละแม อำเภอพะโต๊ะ อำเภอสวี และอำเภอทุ่งตะโก มีข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนก ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.3 จำนวนบุคลากรในสถานศึกษา จำแนกตามรายอำเภอ

อำเภอ	ผอ./ รอง ผอ.	ครู	ลูกจ้าง ประจำ	พนักงาน ราชการ	ธุรการ โรงเรียน	ครูจ้าง สอน	นักการ ภารโรง	รวม
1. หลังสวน	26	303	16	-	15	15	10	385
2. ละแม	14	158	10	1	8	15	4	210
3. พะโต๊ะ	10	123	8	15	6	12	6	180
4. สวี	36	376	21	32	18	41	19	543
5. ทุ้งตะโก	11	115	8	2	6	16	7	165
รวม	97	1,075	63	50	53	99	46	1,483

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลจำนวนนักเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครูผู้สอน
1. ขนาดเล็ก	1 - 120 คน	69	394
2. ขนาดกลาง	121 - 600 คน	47	621
3. ขนาดใหญ่	601 - 1,500 คน	4	149
4. ขนาดใหญ่พิเศษ	1,500 คนขึ้นไป	1	60
รวม		121	1,224

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2

ลำดับ	โรงเรียน	ประเภทการศึกษา	เครือข่าย	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน ครูผู้สอน
1	วัดราชบุรณะ	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดเล็ก	4
2	บ้านดอน	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน1	ขนาดเล็ก	4
3	บ้านในเหมือง	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน 1	ขนาดกลาง	24
4	บ้านหนองปลา	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดเล็ก	6
5	วัดนพคุณ	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดเล็ก	3
6	บ้านควนตะวันออก	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6
7	บ้านสะพานยูง	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน3	ขนาดเล็ก	7
8	วัดอัมพาวาส	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ประเภทการศึกษา	เครือข่าย	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน ครูผู้สอน
9	วัดราษฎร์อรุณ	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน3	ขนาดเล็ก	7
10	วัดชลธีนิมิตร	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดเล็ก	2
11	บ้านบางหยี	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน 2	ขนาดกลาง	13
12	บ้านน้ำลอด	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน2	ขนาดเล็ก	4
13	บ้านหนองไก่อ๊ะ	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดเล็ก	3
14	วัดประสาธนิกร	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน 2	ขนาดใหญ่	32
15	บ้านปากน้ำหลังสวน “ประชาชน เคราะห์”	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6
16	วัดนาทิการาม	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	4
17	วัดราษฎร์บำรุง	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน 3	ขนาดกลาง	11
18	บ้านห้วยหลอด	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6
19	บ้านน้ำตก	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	4
20	วัดชลธารวดี	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6
21	บ้านคลองกก	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	6
22	บ้านหนองโพธิ์ มีตรภาพที่ 129	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	8
23	สหกรณ์นิคมอุปถัมภ์	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 3	ขนาดเล็ก	4
24	วัดสว่างมนัส	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดกลาง	21
25	วัดดอนชัย	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดเล็ก	4
26	บ้านคลองระ	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดเล็ก	4
27	ชุมชนวัดขันเงิน	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดใหญ่พิเศษ	60
28	วัดสมุหเขตตาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดกลาง	11
29	บ้านเขาแงน	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน1	ขนาดเล็ก	5
30	ชุมชนวัดหาดสำราญ	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน1	ขนาดกลาง	16
31	บ้านในกริม	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	หลังสวน1	ขนาดเล็ก	9
32	ประชาบุญวิทย	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 1	ขนาดเล็ก	4
33	บ้านสวนจันทร์	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน1	ขนาดเล็ก	1
34	วัดวาสุการาม	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดเล็ก	5
35	วัดวิเวการาม	อนุบาล-ประถมศึกษา	หลังสวน 2	ขนาดเล็ก	2
36	สหกรณ์พัฒนา	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ละแม	ขนาดกลาง	21
37	บ้านทับใหม่	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ละแม	ขนาดกลาง	15
38	วัดโสมสิริวัฒนาราม	ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	4

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ประเภทการศึกษา	เครือข่าย	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน ครูผู้สอน
39	วัดสุวรรณนิมิต	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	4
40	ชุมชนบ้านเขาหลวง	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ละแม	ขนาดกลาง	18
41	บ้านทรายทอง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	4
42	บ้านแหลมสันติ	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	8
43	ประชาเอื้ออารี	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดกลาง	11
44	สามัคคีวัฒนา	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดกลาง	10
45	บ้านคลองสง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดกลาง	10
46	วัดปิยะพัฒนาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดใหญ่	33
47	วัดปากน้ำละแม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	4
48	บ้านดอนแค	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ละแม	ขนาดกลาง	10
49	บ้านดวด	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดกลาง	8
50	บ้านเขาตากุน	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดเล็ก	4
51	บ้านสวนสมบุรณ์	อนุบาล-ประถมศึกษา	ละแม	ขนาดกลาง	10
52	บ้านท่าแพรราษฎร์พัฒนา	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	12
53	บ้านคลองเหนก	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	15
54	บ้านพังหา	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	8
55	บ้านปังหวาน	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	8
56	บ้านต่อตั้ง	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	7
57	บ้านปากทรง	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	8
58	พัฒนาศึกษา	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	14
59	บ้านพระรักษาราชวรบำรุง	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	15
60	บ้านโหม่งราษฎร์พัฒนา	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	10
61	อนุบาลพะโต๊ะ	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	18
62	บ้านตรัง(จันทสิงห์อุทิศ)	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	9
63	เพียงหลวง 5 ในทูลกระหม่อมหญิง อุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนา พรรณวดี	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	9
64	บ้านเขาตะเกาทอง	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดกลาง	8
65	บ้านปากเลข	อนุบาล-ประถมศึกษา	พะโต๊ะ	ขนาดเล็ก	9
66	บ้านในหุบ	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	13
67	บ้านเขาค่าย	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ภูผานาสัก	ขนาดใหญ่	30

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ประเภทการศึกษา	เครือข่าย	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน ครูผู้สอน
68	บ้านทุ่งคาโดนด	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	12
69	บ้านเขาทะเล	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	21
70	บ้านห้วยกลาง	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ภูผา - นาสัก	ขนาดกลาง	17
71	บ้านไทรล่า	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน-วิสัย	ขนาดเล็ก	8
72	บ้านเขาล้าน	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดกลาง	15
73	บ้านน้ำฉา	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน-วิสัย	ขนาดเล็ก	10
74	บ้านคู	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน-วิสัย	ขนาดกลาง	12
75	วัดจันทรวาส	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน-วิสัย	ขนาดเล็ก	5
76	บ้านนาเหริ่ง	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่-ครน-วิสัย	ขนาดกลาง	12
77	วัดบรรพตวาริเขต	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	11
78	วัดถ้ำเขาล้าน	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	4
79	บ้านเล็กระลอก	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	5
80	วัดทองตม	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	5
81	บ้านหาดทรายรี	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	4
82	บ้านหนองปลา	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	8
83	วัดท่าหิน (ครูณศึกษา)	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	6
84	วัดชุมแสง	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดเล็ก	8
85	บ้านน้ำลอดน้อย	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	14
86	บ้านคลองน้อย	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	12
87	บ้านห้วยชัน	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	14
88	วัดธัญญาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	11
89	ชุมชนสวี่	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดกลาง	10
90	อนุบาลสวี่ (บ้านนาโพธิ์)	อนุบาล-ประถมศึกษา	พระธาตุสวี่	ขนาดใหญ่	54
91	บ้านไทยพัฒนา	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	23
92	บ้านห้วยทรายขาว	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	11
93	บ้านเขาน้อยสามัคคี	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดกลาง	10
94	บ้านยางงาม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดเล็ก	4
95	วัดนาสัก	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดเล็ก	10
96	บ้านแก่งกระทั่ง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดเล็ก	4
97	บ้านห้วยใหญ่	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผา-นาสัก	ขนาดเล็ก	8
98	วัดหนองบัว	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผา-นาสัก	ขนาดเล็ก	6

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ประเภทการศึกษา	เครือข่าย	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน ครูผู้สอน
99	วัดเชิงคีรี	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดเล็ก	4
100	วัดควน	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดเล็ก	4
101	บ้านทุ่งเขาสะบ้า	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดเล็ก	11
102	ค่ายลูกเสืออำเภอสวี	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดเล็ก	4
103	บ้านแพรกแห้ง	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดกลาง	5
104	วัดแหลมปอ	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดกลาง	10
105	วัดพะจั่น	อนุบาล-ประถมศึกษา	สวี่ ครน วิสัย	ขนาดเล็ก	8
106	บ้านห้วยทับทอง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ภูผานาสัก	ขนาดเล็ก	6
107	บ้านวังปลา	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดกลาง	10
108	วัดผุสดีภูผาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	4
109	บ้านเขาวงกรด	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	4
110	บ้านทับช้าง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	5
111	บ้านแหลมยางนา	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	6
112	บ้านสามแยกจำปา	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดกลาง	7
113	วัดเทพนิมิตวนาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	9
114	ชุมชนวัดท่าสุธาราม	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ทุ่งตะโก	ขนาดกลาง	12
115	วัดท่าทอง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	7
116	บ้านห้วยมุด	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	7
117	ราชประชานุเคราะห์ ๓	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ทุ่งตะโก	ขนาดกลาง	26
118	วัดมัจฉินทาราม	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	7
119	ชุมชนวัดธรรมถาวร	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	6
120	บ้านอ่าวมะม่วง	อนุบาล-ประถมศึกษา	ทุ่งตะโก	ขนาดเล็ก	7
121	วัดชลธิ์พุทธาราม	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น	ทุ่งตะโก	ขนาดกลาง	16
รวม					1,224

All Right Reserved

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ตามการรับรู้ของครู ดังต่อไปนี้

เกศสุนีย์ จันทรประสิทธิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสภามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสภามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 265 คน โดยตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษา ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน ประกอบด้วย 1) การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน 2) การใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน 3) การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัด/เก็บข้อมูลสารสนเทศ 4) การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลเปรียบเทียบการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสภามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี เขต 1 ที่มีเพศ ประสบการณ์ และระดับการศึกษาต่างกัมีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จันทรวลี เรืองอ่อน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและเสนอแนะสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี 16 คน และครูผู้สอน 139 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) การใช้คอมพิวเตอร์ 2) การนำสารสนเทศไปใช้ 3) การจัดระบบสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบสภาพ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาต่างกันมีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเสนอแนะให้หน่วยงานต้นสังกัดและสำนักงานเทศบาล สนับสนุนทรัพยากรทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

จิราพร มีเทพ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 และเปรียบเทียบสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีเพศประสบการณ์ในการสอนคอมพิวเตอร์ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 317 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษา ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน ประกอบด้วย 1) การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน 2) การใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน 3) การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัด/เก็บข้อมูลสารสนเทศ 4) การใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเป็นสถิติ ที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติค่า t-test, F-test ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคือ ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัด/เก็บข้อมูลสารสนเทศ รองลงมาคือ ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ ด้านการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอนและด้านการใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ เปรียบเทียบสภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการสอนคอมพิวเตอร์ในระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่า เพศและประสบการณ์ในการสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ฐิติพร สดสาย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน อำเภอบ้านนาสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 8 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เปรียบเทียบและศึกษาข้อเสนอแนะสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอบ้านนาสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอบ้านนาสาร

บ้านนาสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 16 คน และข้าราชการครู 139 คน ในปีการศึกษา 2556 โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่งทางการศึกษา ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารและครูตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเสนอแนะให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุน ส่งเสริมการใช้งานคอมพิวเตอร์ในการบริหารงาน จัดหาแหล่งทุน สวัสดิการ และงบประมาณในการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์

ดลยา ดรณศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดเทศบาล ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 254 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากน้อยไปหาคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลากรและด้านบริหารงานทั่วไป ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษา ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านประสบการณ์การสอนไม่แตกต่างกัน

ดวงกมล กิ่งจำปา (2555) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมงานเทคโนโลยีทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาปทุมธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้บริหาร 48 คน ครู 285 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1992) และการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้จำนวน 333 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารของผู้บริหาร และสถานภาพตำแหน่ง ตัวแปรตาม คือ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนการสอนของครู 2) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ใช้กับผู้บริหาร/รองผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารต่างกัน มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครูโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู พบว่า ครูและสถานศึกษาส่วนใหญ่ มีจุดประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามากที่สุดคือ เพื่อการเรียนการสอน ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู มากที่สุดคือ ปัญหาการใช้วิธีการทางระบบ (บทเรียนสำเร็จรูป, ชุดการเรียนการสอน, คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา และการใช้สื่อผสม) เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้มากที่สุดของครูคือ เครื่องมือหรืออุปกรณ์การสอน ประเภทของเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เป็นปัญหาในการใช้งานของครูมากที่สุด คือ ประเภทวิธีการทางระบบ ประเภทของเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ต้องใช้งานของครูมากที่สุดคือ ประเภทวัสดุการสอน โรงเรียนจัดให้มีบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยเฉพาะมากที่สุดคือ ไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายหรือให้การสนับสนุนและการส่งเสริมความสามารถการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู และแหล่งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ ๆ มากที่สุด คือ จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ถวัลย์ พอกประโคน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสภาพการบริหารงาน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอน จำนวน 471 คน จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนด

กลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครืองชีมอร์แกน แล้วทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม คือ สภาพการบริหารงาน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบริหารงานวิชาการ 3) ด้านนักเรียน 4) ด้านสารสนเทศพื้นฐานและการรายงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8559 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (Independent Samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการและด้านนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสภาพตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมารับผิดชอบโดยตรง เพื่อเลือกใช้โปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ที่มีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนมากที่สุด

ไพฑูรย์ จันทร์ชุม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอำเภอนม สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู จำนวน 169 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ

พื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียนระดับประถมศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียนระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

รัชดา ชัยรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพ การจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานการศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการประเมินและด้านนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการจัดทำและจัดระเบียบข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีประสิทธิภาพการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก 0.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อนุพงศ์ อัดไพศาล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้ และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา เปรียบเทียบสภาพการใช้และสภาพปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 18 คน และครูที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 125 คน รวม 143 คน ของโรงเรียนในอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามโครงสร้างการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้งานเทคโนโลยี

สารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการบริหารงานงบประมาณอยู่ในระดับปานกลางสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้และสภาพปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ต่างกัน

เอกราช เครือศรี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู 343 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ เมื่อพบความแตกต่างทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการบริหารงบประมาณ 2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จิตติมา พิทยาสุนทร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 65 คน และครูที่ปฏิบัติงานที่เจ้าหน้าที่งานข้อมูลสารสนเทศสถานศึกษา 33 คน รวมทั้งหมด 98 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ สภาพการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ด้านการตรวจสอบข้อมูล 3) ด้านการจัดกระทำข้อมูล 4) ด้านการจัดเก็บข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล 6) ด้านการนำข้อมูล

ไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า ระดับสภาพการจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร ภาพรวมและรายด้าน มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการตรวจสอบข้อมูล ด้านการจัดเก็บข้อมูล ด้านการนำข้อมูลไปใช้ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล และด้านการจัดกระทำข้อมูล ผลการเปรียบเทียบระดับสภาพการจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารในสถานศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวม พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ มีสภาพการจากระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการทำงานไม่แตกต่างกัน ปัญหาและข้อเสนอแนะการจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาในสถานศึกษา พบว่าสารสนเทศของโรงเรียนไม่เป็นปัจจุบัน อยากให้บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย การเก็บข้อมูลสารสนเทศมีความซับซ้อน บุคลากรมีการเปลี่ยนบ่อย ๆ ขาดการทำงานที่ต่อเนื่อง และงบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับกิจกรรมงบประมาณ สำหรับข้อเสนอแนะควรจัดให้มีการศึกษาดูงานด้านการจากระบบสารสนเทศ ควรมีการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์และแจ้งให้คณะครูทราบว่า ระบบสารสนเทศ ทำอะไร ใช้อย่างไร ควรปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนของการสนับสนุนทั้งในส่วนขององค์ความรู้และงบประมาณในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกิจกรรม ควรมีคณะทำงานด้านสารสนเทศโดยเฉพาะ และควรมีการจากระบบสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้งานได้ทันที

จิตติมา สมหวัง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการจากระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจากระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการจากระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีของผู้บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติการสอน สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี 196 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ สภาพการจากระบบข้อมูลสารสนเทศ ประกอบด้วย 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การจัดหน่วยหรือคลังข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) ด้านการนำข้อมูลไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับสภาพการจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ผลการประเมินโดยรวมพบว่ามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ

ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกท่าน ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยแยกตามตำแหน่ง วุฒิกการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับสภาพการจัดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐชัย ด้วงทองแก้ว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 และเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพทางการศึกษา ประสบการณ์ วุฒิทางการศึกษา และขนาดสถานศึกษา ตัวแปรตาม คือ สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหาร ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และการจัดเก็บข้อมูล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ระบบเครือข่าย การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่อมัลติมีเดีย การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากจากสถานศึกษา 112 แห่ง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบสมมติฐาน โดยหาค่า t-test, F-test โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ผลการวิจัยพบว่า สภาพภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู ประสบการณ์การทำงานจะอยู่ที่สูงกว่า 10 ปี วุฒิกการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี สถานศึกษาจะอยู่ที่โรงเรียนขนาดเล็กสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา ซึ่งมีการศึกษา 2 ด้าน ผลการศึกษาโดยรวม พบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านการบริหาร มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรื่องการบริหารมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี

นิภาวรรณ ขวัญเมือง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 175 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และขนาดสถานศึกษา ตัวแปรตาม คือ การจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การจัด

เก็บข้อมูล 5) การนำข้อมูลไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า การจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมและรายด้านมีการจัดการอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดเก็บข้อมูล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการนำข้อมูลไปใช้ ด้านการจัดกระทำข้อมูล และด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนด้านการตรวจสอบข้อมูลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบการจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาระหว่างผู้บริหารและครูประจำชั้นที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีการจัดการระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการจัดการระบบสารสนเทศที่ไม่ต่างกัน

ปรพล กลัปศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์พกพา เพื่อการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้คอมพิวเตอร์พกพา ศึกษาของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร 144 คน และครูผู้สอน 322 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพทางการศึกษา ประสบการณ์ วุฒิทางการศึกษา และขนาดสถานศึกษา ตัวแปรตาม คือ การศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์พกพา เพื่อการศึกษาของครู ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหาร ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และการจัดเก็บข้อมูล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ระบบเครือข่าย การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่อมัลติมีเดีย และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า การใช้คอมพิวเตอร์พกพาเพื่อการศึกษาของครูโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการใช้คอมพิวเตอร์พกพา เพื่อการศึกษาของครูและผู้บริหารที่มีวุฒิทางการศึกษาและขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีการใช้คอมพิวเตอร์พกพาเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ 0.05

อัจฉริยา ทองมา (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนปีการศึกษา 2557 จำนวน 175 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน การใช้เก็บข้อมูลสารสนเทศ และการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูล 2) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ

การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายได้ออยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่แตกต่างกัน

พิมภา ศิริเมฆ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารกับสภาพการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร สภาพการจัดระบบสารสนเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารกับสภาพการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 288 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำแบบมิตรสัมพันธ์ 2) ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน 3) ภาวะผู้นำแบบสั่งการ 4) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมตัวแปรตาม คือ สภาพการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ 5) การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ 6) การนำสารสนเทศไปใช้ ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นที่ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับ ดังนี้ ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ภาวะผู้นำแบบมิตรสัมพันธ์ ภาวะผู้นำแบบมุ่งงานและภาวะผู้นำแบบสั่งการ สภาพการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการตรวจสอบข้อมูล ด้านการนำสารสนเทศไปใช้ ด้านการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ และด้านการประมวลผลข้อมูลแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารกับสภาพการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมาก ($r=0.672$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อนุธิดา อักษรกุล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการและพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 300 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมผู้นำ

ของผู้บริหาร ประกอบด้วย 1) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2) การรู้จักปรับปรุงแก้ไขงาน 3) การให้การยอมรับนับถือผู้อื่น 4) การให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมงาน 5) การโน้มน้าวจิตใจ 6) การประสานงาน และ 7) การเข้าสังคมได้ดี ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา 6) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และ 7) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 และ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติทดสอบ ได้แก่ การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าระดับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเข้าสังคมได้ดี การรู้จักปรับปรุงแก้ไขงาน การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ การให้การยอมรับนับถือผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมงานและการโน้มน้าวจิตใจ ส่วนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับการบริหารวิชาการอยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.319$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ภาคภูมิ มณีบางกา (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ ระดับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานข้อมูลสารสนเทศ องค์ประกอบ ความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับองค์ประกอบความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทำนายความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานข้อมูลสารสนเทศ และเจ้าหน้าที่ธุรการโรงเรียน 169 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ปัจจัยในการปฏิบัติงานข้อมูลสารสนเทศ 1) ด้านผู้บริหาร 2) ด้านความพร้อมทางเทคโนโลยี 3) ด้านบรรยากาศองค์การ และ 4) ด้านผู้ปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม คือ องค์ประกอบความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การนำข้อมูลไปใช้ และ 5) การประเมินผล โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านผู้บริหาร ด้านบรรยากาศองค์การ ด้านผู้ปฏิบัติงาน และด้านความพร้อมทางเทคโนโลยี องค์ประกอบความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการตรวจสอบคุณภาพข้อมูล ด้านการประเมินผล ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านการประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับองค์ประกอบความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.77$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และปัจจัยในการปฏิบัติงาน และด้านความพร้อมทางเทคโนโลยี สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารงานข้อมูลสารสนเทศได้ร้อยละ 62.30 ($r^2 = 0.623$)

อาทิตยา ศักดิ์จันทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบ 2) ศึกษาความสำเร็จในการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 993 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย 278 คน ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ การส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบ ประกอบด้วย 1) การสร้างความรู้ความเข้าใจ 2) การให้คำปรึกษา 3) การส่งเสริมอิสระในการคิด และ 4) การคิดอย่างมีเหตุผล ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และ 6) การนิเทศการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ ด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการคิดอย่างมีเหตุผล ด้านการส่งเสริมอิสระในการคิดและด้านการให้คำปรึกษา 2) ความสำเร็จในการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริม

กระบวนการคิดเชิงระบบกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพรพบว่า มีความสัมพันธ์กันของทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กิตติพงษ์ กาญจนสำเร็จ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 291 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) การคำนึงการเป็นปัจเจกบุคคล ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และการกระตุ้นการใช้ปัญญา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.784$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เสาวนีย์ เกลี้ยงอักษร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครูในอำเภอท่าแซะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักธรรมาภิบาลประสิทธิผลของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษา โดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษา อำเภอท่าแซะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู 217 คน

ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษาตัวแปรอิสระ คือ หลักธรรมาภิบาล 6 หลัก ประกอบด้วย 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ และ 6) หลักความคุ้มค่า ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษาตามขอบงานหลัก 4 งาน ประกอบด้วย 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานงบประมาณ และ 4) การบริหารงานทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 และ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่าตามลำดับ ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านการบริหารงบประมาณ ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิภาพของการบริหารงานตามกฎกระทรวงของสถานศึกษา อยู่ในระดับสูง ($r = 0.804$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุริยา วรประดิษฐ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอเวียงสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอเวียงสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชน 92 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอเวียงสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการกำหนดนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้สอนผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ 4) ด้านการส่งเสริมให้ความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยบทบาทการส่งเสริมการกำหนดนโยบายในการทำ

วิจัยในชั้นเรียนสูงสุด และบทบาทการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานต่ำสุด การจำแนกตามประสบการณ์และตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สำหรับการส่งเสริมให้มีความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันส่วนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ศิรินทรทิพย์ ชาลีวรรณ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 327 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ในปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ บทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 1) กำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) จัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) ส่งเสริมสนับสนุน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การติดตามและประเมินผลด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรตาม คือ 1) ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แบบมาตรประมาณค่า มีค่าความเที่ยง 0.91 และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แบบมาตรประมาณค่า มีค่าความเที่ยง 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับดังนี้ การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดตาม และประเมินผลเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) บทบาท ของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนา ผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กันทางบวกทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

อารีชา วัฒนครใหญ่ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาตาม การรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 993 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย 278 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คุณลักษณะ ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการมีภาวะผู้นำ 2) ด้านการสร้างแรงจูงใจ 3) ด้านการ ติดต่อสื่อสาร และ 4) ด้านการตัดสินใจ ตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ประกอบด้วย 1) ด้านการเตรียมการและวางแผน 2) ด้านการดำเนินงานตามแผน 3) ด้าน การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ 4) ด้านการประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการตัดสินใจ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ ด้านการเตรียมและวางแผนดำเนินงาน ด้าน การดำเนินงานตามแผน ด้านการนิเทศ กำกับติดตาม ด้านการประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการระบบการช่วยเหลือนักเรียนและสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร พบว่า มีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 0.56 - 0.71 และคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = 0.73$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ปิยลักษณ์ ทวีแก้ว (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การส่งเสริม ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 255 คน

ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ การส่งเสริมของผู้บริหาร ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณสมบัตินักวิจัย 2) การส่งเสริมแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) การส่งเสริมเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) การพัฒนาบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 5) การสนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรตาม คือ การทำวิจัยในชั้นเรียน 1) การสำรวจและกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 2) ศึกษาแนวทางเพื่อกำหนดทางเลือก 3) ปฏิบัติตามแผนทางเลือกและเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การสรุปผลและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ และปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบรวมและวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยใช้โปรแกรม SPSS/F ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ พัฒนาคูณสมบัตินักวิจัยโดยผู้บริหาร (X_1) และการสนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยผู้บริหาร (X_2) ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์การวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ร้อยละ 19.10 ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบคือ $\hat{Y} = 2.350 + 0.272 (X_1) + 0.139 (X_2)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z} = 0.306 (Z_1) + 0.167 (Z_2)$

สุรัชดา จันทรเพชร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครู การหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน 917 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอน 70 คน โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ทักษะด้านเทคนิค 2) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และ 3) ทักษะความคิดรวบยอด ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการสอนของครู ได้แก่ 1) ด้านความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน 2) ด้านการจัดกิจกรรมและใช้สื่อการเรียนการสอน 3) ด้านการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและในสถานศึกษา และ 4) ด้านบุคลิกภาพของครู โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือทักษะการบริหารทางด้านความคิดรวบยอด ทักษะการบริหารทางด้านเทคนิค ทักษะการบริหารทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และประสิทธิภาพการสอนของครู มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน

โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านบุคลิกภาพของครูด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ด้านการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและในสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรม และการใช้สื่อการเรียนการสอน และทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดชุมพรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

งานวิจัยต่างประเทศ

Alkhawaldeh (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนการสอนในประเทศจอร์แดนตามที่มีส่วนได้เสีย ได้แก่ นักเรียนครูและผู้บริหารจอร์แดนเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ในใจกลางของตะวันออกกลาง ด้วยโอกาสอันยิ่งใหญ่และความท้าทายที่สำคัญ ในด้านการศึกษาการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงอุปสรรคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผ่านกรณีศึกษาตีความซึ่งเป็นโครงการริเริ่ม ด้านการศึกษาของจอร์แดน การศึกษาใช้โมเดล Chain-to-Performance Chain (TPC) เป็นกรอบแนวคิด ในการวิเคราะห์ เชิงคุณภาพ มีการระบุถึงอุปสรรค 15 ข้อจากการวิเคราะห์นี้ อุปสรรค 10 ประการ คือ ปัจจัยการใช้ประโยชน์ที่เสนอโดยโมเดล TPC ซึ่งถูกมองว่าเป็นปัจจัยอุปสรรค (ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อบรรทัดฐานทางสังคมและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย) อุปสรรคมากมายที่เกี่ยวข้องกับ “เงื่อนไขการอำนวยความสะดวก” ประเภทที่วางความรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญต่อกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำเสนอทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นและโอกาสในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการศึกษาในจอร์แดน จากปัญหาและอุปสรรคที่กล่าวมา จึงได้มีเอกสารแนะนำการสนับสนุนสถาบันเพิ่มเติมสำหรับจอร์แดน และเพิ่มการฝึกอบรมด้านเทคนิคและการสอนสำหรับครู

Zhu (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนของจีน มุ่งมั่นในคุณภาพการศึกษาและความเสมอภาค ซึ่งจีนเป็นประเทศใหญ่ที่มีประชากรเป็นจำนวนมาก การให้ E-education อย่างเป็นธรรมและมีคุณภาพหรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของประเทศ ในประเทศจีนและความท้าทายเกี่ยวกับคุณภาพและความเสมอภาคในการศึกษา ทบทวนการริเริ่มที่สำคัญ ๆ ในระดับประเทศสำหรับการใช้ไอซีทีในโรงเรียนที่มุ่งมั่น เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอและคุณภาพ ในจำนวนมากและความแตกต่างในระดับภูมิภาค ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการริเริ่ม ในปัจจุบันสำหรับการศึกษาคูเกี่ยวกับคุณภาพและความเสมอภาคในการใช้ไอซีทีในโรงเรียน จากนั้นไฮไลท์บางส่วนของความร่วมมือของมหาวิทยาลัยอีสต์จีนในเซี่ยงไฮ้ เพื่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีคุณภาพสำหรับการเรียนการสอน บทความนี้สรุปการสะท้อนถึงความเป็นไปได้ ที่กิจกรรมของจีนเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาและความเท่าเทียมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน สำหรับผู้มีอำนาจตัดสินใจด้านการศึกษา

Kafyulilo (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติของครูต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ในการเรียนการสอน บทความนี้นำเสนอมุมมองของครูวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนการสอนในประเทศแทนซาเนีย ผลการวิจัยพบว่า มีครูจำนวนน้อย ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน ในขณะที่คอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการบริหาร นอกจากนี้ครูยังมีความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีที่จำกัด เพื่อสนับสนุนแนวคิดหรือทักษะเฉพาะด้าน เพื่อสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ และเพื่อสนับสนุนนักเรียน ในการเรียนรู้แนวคิดที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงแนะนำว่าโรงเรียนจะสำรวจยุทธศาสตร์ การบูรณาการด้าน ไอซีที ซึ่งมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงจากเทคโนโลยีการสอนหรือการใช้เทคโนโลยี เพื่อการบริหารเพื่อการ ใช้งานด้านการสอนที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยเพิ่มการเรียนรู้ของนักเรียน

Agarwal (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบรวมกลุ่ม เพื่อ พัฒนาหลักสูตรระบบสารสนเทศที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเทคโนโลยีระบบสารสนเทศที่มีการ พัฒนาอย่างรวดเร็ว ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเน้นเรื่องการสอนนักเรียน “วิธีการเรียนรู้” มากขึ้น และ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ไปสู่ทิศทางที่สามารถพัฒนาส่วนขยายการเรียนรู้แบบรวมที่ใช้ ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์และใช้หลักสูตรระบบสารสนเทศ 3 หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยลิเตลร็อค ส่วนขยายการเรียนรู้แบบรวม จะปรับเปลี่ยนตามกระบวนทัศน์ การเรียนรู้ที่มีอยู่ส่วนขยายการเรียนรู้ แบบรวมไม่ใช่กระบวนทัศน์การเรียนรู้ใหม่ แต่สนับสนุนกระบวนทัศน์การเรียนรู้ ที่มีอยู่ การขยาย การเรียนรู้แบบรวมจะสร้างกลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรซึ่งจะทำให้หลักสูตรมีความคล่องตัวปรับตัวเข้ากับ เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและมีส่วนร่วม ของนักเรียนและส่งเสริม การเรียนรู้ด้วยตนเองการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการเรียนรู้แบบไม่เป็นเส้นตรง ส่วนขยายการเรียนรู้ แบบรวมเน้นการทำงานเป็นทีมประสานงานและเสริมสร้างทักษะ ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยเตรียม นักเรียนเป็นพนักงานรุ่นต่อไป การเรียนรู้แบบรวมกลุ่มใช้เทคโนโลยี สื่อสังคมออนไลน์สำหรับผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้รับความร่วมมือที่ดียิ่งขึ้น ในงานวิจัยนี้นักเรียนได้รับประสบการณ์ เกี่ยวกับการเรียนรู้การเรียนรู้ แบบองค์รวมและรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจแบบมีส่วนร่วมและ แบบสรุปในชั้นเรียน

Wu (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้มัลติมีเดียในการเรียนเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ ของนักศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ช่วยให้นักเรียนได้เพลิดเพลินกับชีวิตที่มีสีสัน ความรู้บางประการเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตหรือสื่อทางโทรทัศน์ มีความหมายกว้าง ๆ ทำให้ดึงดูดความสนใจของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และสื่อการสอน เพื่อความ สนใจของนักเรียนในการบรรลุผลการสอนเป็นประเด็นหลัก ด้วยการออกแบบ การทดลองการวิจัย กึ่งทดลอง มีขึ้นก่อนในการศึกษานี้ มีนักเรียน 92 คนใน 2 ชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมผู้ใจที่ 1 ในผู้เจี้ยน ก่อนหน้านี้ได้รับการออกแบบมาเป็นอย่างดีสำหรับการสอนคณิตศาสตร์มัลติมีเดียเป็นเวลา 4 เดือน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง 1) แรงจูงใจในการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ 2) การเรียนการสอนหลายประสาทสัมผัสและแรงจูงใจในการเรียนรู้ และ 3) การเรียนรู้และผลการเรียนรู้หลากหลายประสาทสัมผัส การศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะเข้าใจผลของมัลติมีเดียในการเรียนการสอน ด้านมัลติมีเดียเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน และผลลัพธ์รวมถึงการอ้างอิงสำหรับครูที่ใช้การเรียนการสอนแบบบูรณาการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการส่งเสริมหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 ด้าน คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างสื่อการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดเก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอน และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น